

L E G E
cu privire la asigurări

nr. 407-XVI din 21.12.2006

Monitorul Oficial nr.47-49/213 din 06.04.2007

* * *

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

- [Articolul 1.](#) Noțiuni principale
- [Articolul 2.](#) Obiectul legii
- [Articolul 3.](#) Obiectul asigurării
- [Articolul 4.](#) Cadrul juridic
- [Articolul 5.](#) Asigurarea obligatorie și asigurarea benevolă (facultativă)
- [Articolul 6.](#) Suma asigurată
- [Articolul 6¹.](#) Oferirea informației la solicitarea asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 7.](#) Prima de asigurare
- [Articolul 8.](#) Categoriile, clasele și tipurile activității de asigurare
- [Articolul 9.](#) Asigurarea persoanelor fizice și persoanelor juridice străine, a apatrizilor
- [Articolul 9¹.](#) Încheierea contractelor de asigurare de către rezidenții Republicii Moldova
- [Articolul 10.](#) Activitatea de reasigurare
- [Articolul 11.](#) Cedarea riscurilor
- [Articolul 12.](#) Prezentarea documentelor

Capitolul II
CONTRACTUL DE ASIGURARE

- [Articolul 13.](#) Încheierea contractului de asigurare
- [Articolul 14.](#) Clauzele contractuale specifice asigurării de viață
- [Articolul 15.](#) Clauzele contractuale specifice asigurării de bunuri
- [Articolul 16.](#) Clauzele contractuale specifice asigurării de răspundere civilă
- [Articolul 17.](#) Refuzul de a plăti despăgubirea de asigurare
- [Articolul 18.](#) Încetarea contractului de asigurare
- [Articolul 19.](#) Nulitatea contractului de asigurare

Capitolul III
REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚII DE ASIGURARE (REASIGURARE)

- [Articolul 20.](#) Constituirea asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 21.](#) Fondatorii și acționarii asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 22.](#) Capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 23.](#) Denumirea și sediul asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 24.](#) Licențierea activității de asigurare (reasigurare)
- [Articolul 24¹.](#) Reperfectarea licenței
- [Articolul 24².](#) Decizia privind eliberarea/reperfectarea licenței
- [Articolul 24³.](#) Modificarea datelor indicate în documentele anexate la declarația pentru eliberarea licenței sau la cea pentru reperfectarea licenței
- [Articolul 24⁴.](#) Eliberarea duplicatului licenței
- [Articolul 24⁵.](#) Taxele aferente eliberării/reperfectării licenței
- [Articolul 24⁶.](#) Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați
- [Articolul 25.](#) Suspendarea licenței asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 26.](#) Retragerea licenței asigurătorului (reasigurătorului)
- [Articolul 26¹.](#) Procedura de supraveghere specială

[Articolul 27.](#) Consecințele retragerii licenței asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 28.](#) Limitele activității asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 29.](#) Participațiile calificate
[Articolul 29¹.](#) Evaluarea potențialului acționar semnificativ
[Articolul 30.](#) Solvabilitatea și stabilitatea financiară a asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 31.](#) Normele de prudență
[Articolul 31¹.](#) Comitetul de audit
[Articolul 32.](#) Restricții privind efectuarea tranzacțiilor de către asigurător (reasigurător)
[Articolul 33.](#) Constituirea și lichidarea filialei (reprezentanței) asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 34.](#) Rezervele tehnice
[Articolul 35.](#) Transferul portofoliului de asigurare
[Articolul 36.](#) Asocierea asigurătorilor
[Articolul 37.](#) Activitatea de asigurare de viață
[Articolul 38.](#) Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și a activității de asigurare generală
[Articolul 39.](#) Contabilitatea și controlul intern al asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 40.](#) Auditul extern
[Articolul 41.](#) Activitatea actuarului
[Articolul 41¹.](#) Redresarea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 42.](#) Procedura de remediere financiară
[Articolul 42¹.](#) Planul de remediere financiară
[Articolul 42².](#) Administrarea specială
[Articolul 42³.](#) Încetarea procedurii de remediere financiară
[Articolul 43.](#) Protecția consumatorului. Examinarea petițiilor asiguraților (beneficiarilor) și/sau ale terțelor persoane
[Articolul 44.](#) Obligația de menținere a contractului
[Articolul 45.](#) Reorganizarea și lichidarea asigurătorului (reasigurătorului)
[Articolul 46.](#) Fondul național de garanție

Capitolul IV INTERMEDIARI ÎN ASIGURĂRI ȘI/SAU ÎN REASIGURĂRI

[Articolul 47.](#) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări
[Articolul 48.](#) Activitatea agentului de asigurare, a agentului bancassurance
[Articolul 49.](#) Activitatea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare
[Articolul 50.](#) Licențierea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare
[Articolul 50¹.](#) *Abrogat*
[Articolul 51.](#) Suspendarea și retragerea licenței brokerului de asigurare și/sau reasigurare
[Articolul 52.](#) Denumirea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare
[Articolul 53.](#) Responsabilitățile brokerului de asigurare și/sau de reasigurare
[Articolul 53¹.](#) Excepții în activitatea de intermediere în asigurări

Capitolul V RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

[Articolul 54.](#) Răspunderea și sancțiuni
[Articolul 55.](#) Supravegherea participanților profesioniști la piața asigurărilor

Capitolul VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Articolul 56.](#) Aplicarea legii
[Articolul 57.](#) Dispoziții finale și tranzitorii
[Articolul 58.](#) Îndatoririle Guvernului, abrogări

[Anexa 1](#) Clasele de asigurări
[Anexa 2](#) Registrul special

Notă: În cuprinsul legii noțiunea “Autoritate de supraveghere” se ortografiază cu literă mică conform [Legii nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009

Ținând cont de tendința Republicii Moldova spre integrare economică bazată pe adoptarea și implementarea regulilor și reglementărilor economice și comerciale existente în Spațiul Economic European, în scopul elaborării unui cadru regulatoriu prudent pentru piețele financiare și cadru de supraveghere echivalent cu cel în vigoare în Uniunea Europeană și în scopul dezvoltării pieței asigurațiilor,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

activitate de asigurare – activitate care constă, în principal, din: oferirea, negocierea și încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, efectuarea de acțiuni de regres și de recuperare;

activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări – activitate care constă din prezentarea sau propunerea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, din alte acțiuni de pregătire a încheierii unor astfel de contracte, din încheierea lor, sau de contribuție la gestionarea contractelor, în special în cazul solicitării de daune.

Aceste activități nu se consideră de intermediere în asigurare și/sau în reasigurare în cazul în care sînt îndeplinite de un asigurător sau de un angajat al lui care acționează sub responsabilitatea asigurătorului. Nu se consideră activități de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări nici următoarele: furnizarea ocazională de informații, în contextul unor alte activități profesionale al căror scop nu rezidă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract de asigurare și/sau reasigurare, administrarea daunelor unui asigurător (reasigurător) la nivel profesional și nici compensarea daunelor și evaluarea de către un expert a solicitărilor de daune;

actuar – persoană fizică specializată în evaluarea riscurilor financiare prin metode actuariale (statistice, matematice și economice) titulară a unui certificat de calificare eliberat de autoritatea de supraveghere;

acționar semnificativ – persoană fizică sau persoană juridică ce exercită nemijlocit și de una singură ori prin intermediul altor persoane fizice sau juridice, ori în colaborare cu ele, acționînd în mod concertat, drepturi aferente unor acțiuni de cel puțin 10% din acțiunile cu drept de vot ale asigurătorului (reasigurătorului) sau care exercită o influență semnificativă asupra administrării asigurătorului (reasigurătorului);

agent bancassurance – bancă comercială, asociație de economii și împrumut, organizație de microfinanțare sau persoană juridică care practică activitatea de leasing, care în baza mandatului acordat de asigurător este în drept să încheie, în numele și din contul asigurătorului, contracte de asigurare cu terții conform condițiilor stipulate în contractul de mandat;

agent de asigurare – persoană fizică sau persoană juridică ce desfășoară activitate profesională în baza mandatului acordat de asigurător, avînd dreptul să încheie, în numele și din contul asigurătorului, contracte de asigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat, fără să aibă calitatea de asigurător, reasigurător, agent bancassurance sau de broker de asigurare și/sau de reasigurare;

asigurare – transfer al unui risc eventual, inclusiv al riscului unei pierderi financiare și/sau al unei pagube materiale, de la asigurat la asigurător, în conformitate cu contractul de asigurare;

asigurat – persoană care are încheiat sau pentru care s-a încheiat un contract de asigurare cu asiguratorul;

asigurator (reasigurator) – persoană juridică înregistrată în Republica Moldova care, în condițiile prezentei legi, deține licență pentru desfășurarea activității de asigurare (reasigurare);

asistent în brokeraj – persoană fizică sau persoană juridică împuternicită printr-o procură, în baza unui contract cu un broker de asigurare și/sau de reasigurare și sub acoperirea contractului de răspundere civilă profesională a brokerului în cauză, să desfășoare anumite activități necesare pentru îndeplinirea mandatului de brokeraj;

asistență (assistance) – acordare de către asigurator (reasigurator) sau brokerul de asigurare și/sau de reasigurare, în cadrul asigurărilor de persoane, a asistenței asiguratului (beneficiarului) în caz de producere a riscului asigurat, care constă în organizarea prestării către asigurat (beneficiar) a serviciilor tehnice, medicale, financiare, juridice;

autoritate de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare;

beneficiar efectiv – persoană fizică care deține sau controlează în ultimă instanță achizitorul potențial ori deținătorul direct sau indirect al unei cote de participare în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului) egale cu sau mai mari decât participația calificată;

broker de asigurare și/sau de reasigurare – persoană juridică înregistrată în Republica Moldova care, în condițiile prezentei legi, negociază pentru clienții săi persoane fizice sau persoane juridice, asigurați (reasigurați) sau potențiali asigurați (reasigurați), încheierea de contracte de asigurare (reasigurare) și care prestează servicii de consultanță și inspecție de risc și acordă asistență pe durata derulării contractelor sau în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

caz asigurat – risc asigurat, prevăzut în contractul de asigurare, a cărui producere conferă asiguratului dreptul de a fi indemnizat sau despăgubit de către asigurator;

cheltuieli de achiziție – cheltuieli ocazionate de încheierea contractelor de asigurare. Ele cuprind atât cheltuielile direct imputabile, precum comisioanele de achiziție și cheltuielile de deschidere de dosar sau de acceptare a contractelor de asigurare în portofoliu, cât și cheltuielile indirect imputabile, precum cheltuielile de publicitate sau cheltuielile administrative legate de prelucrarea cererilor și de eliberarea polițelor de asigurare;

coasigurare – operațiune prin care doi sau mai mulți asiguratorii subscriu același risc, fiecare asumându-și o cotă-parte din el;

condiții de licențiere – totalitatea cerințelor și condițiilor stabilite prin prevederile prezentei legi, ale [Legii nr.414/2006](#) privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, precum și ale altor acte legislative, a căror respectare este obligatorie pentru solicitantul și titularul de licență la desfășurarea activității de asigurare (reasigurare) ori a activității de intermediere în asigurări și/sau reasigurări;

contractant al asigurării – persoană care încheie contractul de asigurare pentru asigurarea unui risc privind o altă persoană și se obligă față de asigurator să plătească prima de asigurare, fără a obține calitatea de asigurat;

corespondent – orice asigurator sau altă persoană juridică desemnată de către unul sau mai mulți asiguratorii nerezidenți ai Republicii Moldova, cu aprobarea prealabilă a Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, în scopul regularizării și soluționării cererilor de despăgubire rezultate din accidente de autovehicule produse pe teritoriul Republicii Moldova pentru care asiguratorul sau asiguratorii nerezidenți au emis o poliță de asigurare valabilă pe teritoriul Republicii Moldova;

franșiză – parte din prejudiciu suportată de asigurat, care este stabilită în calitate de sumă fixă sau de procent din despăgubirea de asigurare ori din suma asigurată și care este prevăzută în contractul de asigurare;

intermediar în asigurări – persoană fizică sau persoană juridică ce desfășoară activitate de intermediere în asigurări în schimbul unei remunerații și are calitatea de broker de asigurare, agent de asigurare sau agent bancassurance;

intermediar în reasigurări – broker de reasigurare care intermediază, în schimbul unei remunerații, în principal activitatea de reasigurare;

mandat de brokeraj – contract de mandat încheiat între asigurat (reasigurat) sau potențial asigurat (reasigurat), în calitate de client, și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare prin care se încredințează acestuia din urmă negocierea încheierii contractelor de asigurare sau de reasigurare, acordarea de asistență înainte și pe durata derulării contractelor sau în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

participație calificată – deținere de către o persoană, direct sau indirect, a cel puțin 10% din capitalul social sau din drepturile de vot ale asiguratorului (reasiguratorului) sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării asiguratorului (reasiguratorului) în care este deținută participația;

participanți profesioniști la piața asigurărilor – asigurator (reasigurator), intermediar în asigurări și/sau în reasigurări și actuarul care desfășoară activitate în temeiul prezentei legi;

persoană cu funcție de răspundere – persoană care, fiind investită prin lege, statut sau act administrativ, își asumă obligații și exercită de sine stătător sau în comun cu alte persoane atribuții de dispoziție în numele și în contul asiguratorului, reasiguratorului sau brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, și anume: membru al consiliului societății, al organului executiv, al comisiei de cenzori, contabil-șef, conducător al filialei etc. Numirea în funcție a membrului consiliului societății și al organului executiv se aprobă în prealabil de către autoritatea de supraveghere. Responsabilitățile membrilor consiliului societății și ai organului executiv nu pot fi transmise altor persoane. Persoana cu funcție de răspundere trebuie să corespundă cerințelor stabilite de actele normative ale autorității de supraveghere, să dețină funcție și să exercite atribuții doar în cadrul unui singur participant profesionist la piața asigurărilor;

primă brută subscrisă – primă calculată de asigurator (reasigurator) conform unui contract de asigurare (reasigurare), înainte de deducerea oricăror sume din aceasta;

primă netă subscrisă – primă brută calculată de asigurator (reasigurator) conform unui contract de asigurare (reasigurare) după deducerea părții din prima transmisă în reasigurare;

risc – eveniment inconvenient, posibil și viitor care ar putea afecta bunurile, capacitatea de muncă, viața ori sănătatea persoanei;

risc asigurat – fenomen, eveniment sau grup de fenomene sau evenimente prevăzute în contractul de asigurare care, odată produse, pot genera prejudicii bunurilor sau persoanei asigurate. (În asigurările de viață, fenomenul de supraviețuire și fenomenul de deces se încadrează în noțiunea de risc asigurat);

reasigurare – cedare parțială sau integrală a unor riscuri subscrise de un asigurator, denumit reasigurat (cedent), unui alt asigurator, denumit reasigurator (cesionar), care, la rîndul său, își asumă angajamentul să recupereze o parte corespunzătoare din despăgubirea de asigurare acordată;

reasigurare proporțională – divizarea, proporțional repartizării riscului între părțile contractului de reasigurare, a sumei asigurate;

reasigurare neproporțională – reasigurare prin care reasiguratorul (cesionarul) își asumă obligația de a efectua despăgubirea de asigurare, la producerea evenimentelor prevăzute în contractul de asigurare, în mărime ce depășește reținerea proprie a reasiguratului (cedentului);

reținere proprie – partea din risc care rămîne în răspunderea asiguratorului după cedarea riscului în reasigurare;

subagent – persoană fizică, alta decît conducătorul agentului de asigurare persoană juridică, avînd calitatea de angajat cu contract de muncă încheiat cu un agent de asigurare, care acționează în numele acestuia și sub acoperirea contractului de răspundere civilă a agentului de asigurare persoană juridică.

[Art.1 modificat prin [Legea nr.84 din 19.07.2019](#), în vigoare 27.07.2019]

[Art.1 modificat prin [Legea nr.16 din 15.02.2019](#), în vigoare 08.03.2019]

[Art.1 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.1 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.1 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.1 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 2. Obiectul legii

(1) Obiectul prezentei legi îl constituie reglementarea organizării și funcționării asigurătorilor, reasigurătorilor și a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, supravegherea activității acestora.

(2) Acțiunea prezentei legi nu se extinde asupra asigurărilor sociale de stat, asigurărilor obligatorii de asistență medicală, asigurărilor obligatorii de stat ale unor categorii de persoane și asupra fondurilor nestatale de pensii.

(3) În procesele de licențiere, notificare și aprobare prevăzute de prezenta lege, prevederile [Legii nr.160/2011](#) privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nu se aplică.

[Art.2 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.2 modificat prin [Legea nr.60 din 06.04.2017](#), în vigoare 12.05.2017]

[Art.2 completat prin [Legea nr.305 din 22.12.2016](#), în vigoare 06.01.2017]

Articolul 3. Obiectul asigurării

Obiectul asigurării îl constituie interesele patrimoniale ce nu contravin legislației Republicii Moldova, corelate cu:

a) persoana asiguratului sau a beneficiarului asigurării, cu viața, sănătatea și capacitatea lor de muncă (asigurarea de persoane);

b) bunuri, credite și garanții, pierderi financiare ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice (asigurarea de bunuri);

c) răspunderea pe care asiguratul o poartă față de persoanele fizice sau persoanele juridice pentru prejudiciile cauzate lor (asigurarea de răspundere civilă).

Articolul 4. Cadrul juridic

Cadrul juridic privind activitatea în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, dezvoltarea și consolidarea relațiilor dintre asigurători, asigurați și terțe persoane este format din [Constituția Republicii Moldova](#), [Codul civil al Republicii Moldova](#), prezenta lege, alte acte legislative, actele normative ale autorității de supraveghere emise întru executarea prezentei legi, acordurile internaționale în domeniu la care Republica Moldova este parte.

Articolul 5. Asigurarea obligatorie și asigurarea benevolă (facultativă)

(1) După modul de efectuare, există două forme de asigurare: obligatorie și benevolă (facultativă).

(2) În asigurarea obligatorie, raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți, condițiile și modul lor de implementare se stabilesc prin lege.

(3) În asigurarea benevolă (facultativă), raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contract de asigurare. Condițiile asigurărilor benevole (facultative) sînt stabilite de asigurător, în conformitate cu legislația și cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(4) Avizarea și constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor și a indemnizațiilor de asigurare se efectuează în condițiile legii, în cazul asigurărilor obligatorii, sau în baza condițiilor de asigurare și contractului de asigurare, în cazul asigurărilor benevole (facultative).

[Art.5 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 6. Suma asigurată

(1) Suma asigurată este limita maximă a răspunderii asigurătorului în cazul producerii evenimentului pentru care s-a încheiat contractul de asigurare.

(2) În asigurarea de viață, suma care urmează a fi plătită asiguratului sau beneficiarului asigurării la producerea evenimentului prevăzut în contract reprezintă indemnizația de asigurare.

(3) În asigurarea de bunuri și de răspundere civilă, suma pe care asigurătorul o datorează asiguratului în vederea compensării pagubei produse de evenimentul asigurat reprezintă despăgubirea de asigurare.

(4) Indemnizația de asigurare sau despăgubirea de asigurare se plătește de către asigurător în bani. Compensarea prejudiciului prin restabilirea sau repararea bunurilor, prin prestarea de servicii se permite doar cu acordul scris al asiguratului.

(5) Dacă acțiunea de constatare a cazului asigurat durează mai mult de o lună, asiguratul, beneficiarul asigurării și/sau păgubitul sînt în drept să solicite asigurătorului un avans din indemnizația de asigurare sau din despăgubirea de asigurare proporțional obligației de plată, cu condiția că această obligație și mărimea ei nu trezesc îndoieli. Asigurătorul nu este în drept să refuze plata avansului solicitat de persoanele enumerate.

(6) În caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Articolul 6¹. Oferirea informației la solicitarea asigurătorului (reasigurătorului)

Organele de poliție, unitățile de pompieri, instituțiile medicale publice și private, alte autorități și instituții publice, precum și persoane de drept privat care au competențe să cerceteze accidente de vehicule sau alte evenimente ori care dețin informații și date ce pot asista examinarea circumstanțelor, după caz, vor prezenta, în termen de 15 zile lucrătoare, la cererea asigurătorilor (reasigurătorilor), informații și documente cu privire la cauzele și circumstanțele producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate, în vederea stabilirii și achitării de către asigurători a despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare.

[Art.6¹ completat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.6¹ introdus prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 7. Prima de asigurare

(1) Prima de asigurare reprezintă suma pe care asiguratul este obligat să o plătească asigurătorului, la eliberarea poliței de asigurare, în modul și în termenul prevăzut de contractul de asigurare, în schimbul preluării de către asigurător a riscului asigurat.

(2) Plata primei de asigurare se face integral sau în rate plătibile la termenele scadente prevăzute în contract conform negocierii părților, la sediul asigurătorului sau al reprezentanților săi dacă în contractul de asigurare nu se prevede altfel.

[Alin.(2¹) art.7 abrogat prin Legea nr.84 din 19.07.2019, în vigoare 27.07.2019]

(3) Tariful de asigurare reprezintă cota (calculată pe o unitate a sumei asigurate) a primei de asigurare plătite de asigurat pentru o anumită perioadă.

(4) Asigurătorii și intermediarii în asigurări sînt obligați să opereze cu primele și tarifele de asigurare obligatorie stabilite în conformitate cu legi speciale.

(5) În cazul asigurărilor benevole (facultative), primele, tarifele și beneficiile de asigurare sînt calculate de asigurător. Mărimea concretă a tarifului de asigurare se stabilește în contractul de asigurare prin acordul comun al părților.

(5¹) La calcularea primelor, tarifelor și beneficiilor în cadrul asigurărilor, se interzice asigurătorilor (reasigurătorilor) stabilirea diferențiată a primelor, tarifelor și beneficiilor în baza criteriului de sex.

(6) Autoritatea de supraveghere solicită asigurătorilor să colecteze și să sistematizeze datele statistice de bază, potrivit formularelor sale tipizate. Aceste date sînt folosite de asigurători la calcularea primelor pentru fiecare clasă de asigurare.

(7) Dovada plății primelor de asigurare o va face asiguratul, înscris constatator fiind orice document probator al plății prevăzut de legislația în vigoare.

(8) Dacă interesul asigurat se stinge pe parcursul perioadei de asigurare, asiguratul datorează asigurătorului doar acea parte din primă ce corespunde perioadei în care asigurătorul a purtat efectiv răspundere, chiar dacă perioada de asigurare putea fi suspendată sau încetată de asigurător.

(9) La cererea asiguratului, asigurătorul este în drept să compenseze primele de asigurare ce i se datorează pînă la sfîrșitul anului de asigurare, în temeiul oricărui contract, cu orice despăgubire de asigurare și/sau indemnizație de asigurare convenite asiguratului sau beneficiarului asigurării.

[Art.7 modificat prin Legea nr.84 din 19.07.2019, în vigoare 27.07.2019]

[Art.7 completat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.7 completat prin [Legea nr.60 din 06.04.2017](#), în vigoare 01.01.2018]

[Art.7 modificat prin [Legea nr.60 din 06.04.2017](#), în vigoare 12.05.2017]

[Art.7 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 8. Categoriile, clasele și tipurile activității de asigurare

(1) Activitatea de asigurare se desfășoară în cadrul a două categorii: “asigurări de viață” și “asigurări generale”.

(2) Activitatea asigurătorului se desfășoară în bază de licență, eliberată exclusiv pentru activitate în categoria “asigurări de viață” sau pentru activitate în categoria “asigurări generale”.

(3) Clasele de asigurări din categoriile specificate la alin.(1) sînt stabilite în anexa nr.1, parte integrantă a prezentei legi.

(3¹) Asigurătorul poate asigura atît separat, cît și cumulativ anumite riscuri, desfășurînd activitate de asigurare conform tipurilor de asigurare. Pentru fiecare tip de asigurare, asigurătorul aprobă condiții de asigurare, cu includerea acestora în licențe în condițiile art.24 și 24¹.

(4) Asigurătorul este în drept să desfășoare activitate în limitele claselor de asigurări pentru care a obținut licență în condițiile prezentei legi. Dreptul de a practica activitate în cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei 1 la prezenta lege se acordă și se indică distinct în anexa la licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă.

(5) Prin derogare de la alin.(2), asigurătorul care desfășoară activitate în categoria “asigurări de viață” poate, fără a deține licență pentru categoria “asigurări generale”, să subscrie și riscurile acoperite prin clasele 1 și 2 prevăzute în compartimentul B din anexa nr.1, dacă sînt considerate riscuri auxiliare pentru clasele din categoria “asigurări de viață”.

[Art.8 modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.8 completat prin [Legea nr.180 din 25.07.2014](#), în vigoare 15.08.2014]

[Art.8 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 9. Asigurarea persoanelor fizice și persoanelor juridice străine, a apatrizilor

Persoanele fizice și persoanele juridice străine, apatrizii care desfășoară activitate pe teritoriul Republicii Moldova au aceleași drepturi și obligații în ceea ce privește negocierea, încheierea și executarea contractelor de asigurare ca și persoanele fizice și persoanele juridice ale Republicii Moldova.

Articolul 9¹. Încheierea contractelor de asigurare de către rezidenții Republicii Moldova

Rezidenții Republicii Moldova, în sensul [Legii nr.62/2008](#) privind reglementarea valutară, pot încheia contracte de asigurare doar cu societăți înregistrate în Republica Moldova ori sucursalele societăților străine înregistrate în Republica Moldova, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piața internă, precum și cu excepția cazurilor prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

[Art.9¹ introdus prin Legea nr.133 din 15.11.2018, în vigoare 14.01.2019]

Articolul 10. Activitatea de reasigurare

(1) Activitatea de reasigurare pe teritoriul Republicii Moldova este supusă licențierii în modul prevăzut de prezenta lege.

(1¹) Activitatea de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și externă de asigurări.

(1²) În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre asigurător (cedent) și reasigurător (cesionar), drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare.

(2) Reasigurarea se clasifică în reasigurare proporțională și reasigurare neproporțională. Reasigurătorul care deține licență pentru reasigurare poate desfășura atât activitate de reasigurare proporțională, cât și activitate de reasigurare neproporțională, conform categoriilor “asigurare generală” sau “asigurare de viață”.

(3) Asigurătorul care deține licență pentru categoria “asigurare generală” sau categoria “asigurare de viață” are dreptul, fără a dispune de licență pentru reasigurare, să desfășoare activitate de reasigurare proporțională și neproporțională numai în limitele claselor pentru care a obținut licență.

(4) Asigurătorul care transmite riscul în reasigurare (cedentul) este responsabil integral față de asigurat.

(5) Asigurătorul (cedentul) este obligat să comunice reasigurătorului (cesionarului) toate modificările intervenite în contractul de asigurare încheiat cu asiguratul.

(6) Asigurătorul este obligat să adopte un program privind necesitățile de reasigurare pentru fiecare an financiar, în conformitate cu cerințele față de programul de reasigurare și cu regulile de contractare a reasigurărilor stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(7) Condițiile constituirii asigurătorului, licențierii și încetării activității lui, prevăzute de prezenta lege, sînt aplicabile reasigurătorului care efectuează reasigurarea ca gen de activitate exclusiv.

[Art.10 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 11. Cedarea riscurilor

Cedarea de către asigurătorul (reasigurătorul) rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare în afara teritoriului ei poate fi efectuată nemijlocit către un reasigurător nerezident al Republicii Moldova dacă acesta este un reasigurător autorizat și supravegheat în țara sa de reședință. Cedarea de către asigurătorul (reasigurătorul) rezident al Republicii Moldova a riscurilor în reasigurare către reasigurătorul menționat nerezident al Republicii Moldova poate fi efectuată prin intermediul brokerului de reasigurare nerezident sau rezident al Republicii Moldova.

Articolul 12. Prezentarea documentelor

(1) Toate documentele, solicitările, cererile depuse la autoritatea de supraveghere de către participanții profesioniști la piața asigurărilor se prezintă în limba de stat, semnate de către persoana cu funcție de răspundere prin aplicarea semnăturii olografe.

(2) În cazul în care participantul profesionist la piața asigurărilor nu respectă prevederile alin.(1) și actul prezentat este semnat fără a se indica funcția semnatarului, actul respectiv se lasă fără examinare și se restituie. Restituirea actului nu exclude posibilitatea prezentării repetate a acestuia către autoritatea de supraveghere după înlăturarea neajunsurilor.

[Art.12 în redacția [Legii nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Capitolul II

CONTRACTUL DE ASIGURARE

Articolul 13. Încheierea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare se încheie în forma și în modul stabilit de legislația civilă în vigoare.

(2) Contractul de asigurare trebuie să conțină următoarele clauze:

a) numele sau denumirea părților contractante, numărul de identificare de stat, domiciliul sau sediul lor;

b) obiectul asigurării;

c) riscurile care se asigură;

d) începutul și durata asigurării;

e) suma asigurată;

f) prima de asigurare, locul și termenele de plată;

- g) modalitatea de modificare, reziliere și încetare a contractului;
- h) condițiile de plată a despăgubirii de asigurare și/sau a indemnizației de asigurare;
- i) drepturile și obligațiile părților;
- j) răspunderea părților;
- k) jurisdicția soluționării litigiilor;
- l) alte clauze stabilite prin lege sau prin acordul părților.

(3) Asigurătorul este obligat să aplice, în cazurile prevăzute de legislație, forme standardizate ale contractului de asigurare.

(4) Asigurarea sistematică, în aceleași condiții a loturilor omogene de bunuri (marfă, încărcături etc.) se poate efectua în baza unui contract general de asigurare. În acest caz, asigurătorul eliberează, la cererea asiguratului, poliță de asigurare pentru fiecare lot de bunuri. În cazul în care conținutul contractului general de asigurare nu corespunde conținutului poliței de asigurare eliberate pentru fiecare lot de bunuri, prioritate are polița de asigurare.

(5) Condițiile de asigurare ale asigurătorului sînt obligatorii pentru asigurat dacă contractul prevede expres aplicarea lor și dacă ele sînt expuse în textul contractului sau pe verso ori fac parte integrantă a contractului sub formă de anexă. În cazul în care condițiile de asigurare se prezintă în anexe la contractul de asigurare, faptul înmînării anexelor de către asigurător asiguratului se notifică în textul contractului.

Articolul 14. Clauzele contractuale specifice asigurării de viață

(1) În cazul asigurării de viață, indemnizația de asigurare se acordă sub formă de plată unică sau de plăți periodice. Suma asigurată pentru asigurarea de deces poate să difere de suma asigurată pentru asigurarea de supraviețuire.

(2) Indemnizația de asigurare se plătește asiguratului sau, în caz de deces al acestuia, beneficiarului desemnat de el. Dacă nu s-a desemnat nici un beneficiar, indemnizația de asigurare se plătește moștenitorilor asiguratului în calitate de beneficiari.

(3) Desemnarea beneficiarului se face de către asigurat fie la încheierea contractului, fie în cursul executării lui, prin declarație scrisă comunicată asigurătorului sau prin testament. Înlocuirea sau revocarea beneficiarului se permite oricînd în cursul executării contractului, în modul prevăzut de prezentul alineat.

(4) În cazul în care există mai mulți beneficiari desemnați, aceștia au drepturi egale asupra indemnizației de asigurare dacă asiguratul nu a dispus altfel.

(5) Dacă unul dintre beneficiari a contribuit esențial și/sau intenționat la decesul asiguratului, fapt confirmat prin hotărîre judecătorească definitivă, indemnizația de asigurare se plătește celorlalți beneficiari desemnați sau moștenitorilor.

(6) În cadrul asigurării de viață pentru care se constituie rezervă matematică, asiguratul poate să înceteze efectuarea plății primelor cu dreptul de a menține contractul la o sumă asigurată redusă sau de a-l rezilia, solicitînd restituirea rezervei constituite (suma de răscumpărare), conform contractului de asigurare.

(7) Asiguratul care a încheiat contract de asigurare de viață individual trebuie să aibă la dispoziție, de la data semnării contractului de către asigurător, o perioadă de 20 de zile în interiorul căreia să poată denunța contractul în cauză. Aceste prevederi nu se aplică contractelor de asigurare de viață cu o durată de pînă la 6 luni inclusiv.

(8) Indemnizația de asigurare se datorează independent de sumele convenite asiguratului sau beneficiarului din asigurările sociale, de repararea prejudiciului de către persoanele responsabile de producerea lui, precum și de sumele primite de la alți asigurători în temeiul unor alte contracte de asigurare. Creditorii asiguratului nu au dreptul să urmărească indemnizația de asigurare convenită beneficiarului sau moștenitorului legal, după caz.

(9) Drepturile asiguratului asupra sumei rezultate din rezerva ce se constituie în cazul asigurării de viață pentru obligații de plată ale asigurătorului scadente în viitor nu sînt supuse prescripției.

(10) În cazul asigurării de viață, cuantumul venitului investițional aplicat la calcularea tarifelor de asigurare și prevăzut în contractul de asigurare nu poate depăși procentul anual stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(11) Asiguratul persoană fizică poate, cu acordul asigurătorului, să beneficieze de un împrumut cu dobândă în limitele rezervei acumulate în cazul asigurării de viață.

Articolul 15. Clauzele contractuale specifice asigurării de bunuri

(1) Asigurarea de bunuri se poate efectua numai în beneficiul proprietarului de bunuri dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

(2) Suma asigurată nu poate depăși valoarea reală a bunurilor asigurate din momentul încheierii contractului de asigurare. În caz contrar, contractul este nul, în virtutea legii, în partea, din suma asigurată, care depășește valoarea reală a bunurilor la momentul încheierii contractului.

(3) La încheierea contractului, asigurătorul are dreptul să examineze bunurile pentru a constata existența și starea lor reală.

(4) Asiguratul este obligat să întrețină bunul asigurat în condiții adecvate și în conformitate cu stipulările stabilite în contract pentru a preveni producerea riscului asigurat. Asigurătorul are dreptul să verifice modul în care este întreținut bunul asigurat.

(5) Despăgubirea de asigurare se stabilește prin acordul comun al asigurătorului și asiguratului și nu poate depăși valoarea bunurilor la data producerii evenimentului asigurat și nici cuantumul prejudiciului real suportat.

(6) În cazurile prevăzute în condițiile de asigurare și în contractul de asigurare, la producerea riscului asiguratul este obligat să ia, pe seama asigurătorului și în limitele sumei la care s-a făcut asigurarea, în funcție de împrejurări, măsuri de limitare a pagubelor.

(7) În cazul în care s-a încheiat contract de asigurare pentru o sumă asigurată inferioară valorii bunului supus asigurării, despăgubirea cuvenită se reduce proporțional raportului dintre suma prevăzută în contract și valoarea bunului dacă prin contract nu s-a convenit altfel.

(8) Dacă pentru același bun sînt încheiate mai multe contracte de asigurare care, în ansamblu, depășesc valoarea reală a bunului, fiecare asigurător este obligat să plătească partea din prejudiciu egală cu raportul dintre suma asigurată prin contract și valoarea totală a sumelor asigurate prin toate contractele, fără ca asiguratul să poată încasa o despăgubire mai mare decît prejudiciul efectiv, consecință directă a riscului. Asiguratul are obligația să declare existența unor alte asigurări pentru același bun la diferiți asigurători, atît la încheierea contractului de asigurare, cît și pe parcursul executării lui.

(9) În cazul înstrăinării bunurilor asigurate, dobînditorul are opțiunea de a menține valabilitatea contractului de asigurare sau de a-l rezilia, situație în care se aplică prevederile art.18 alin.(3).

(10) În cazul menținerii valabilității contractului de asigurare, vînzătorul are obligația de a notifica asigurătorul, în decursul a 10 zile de la data înstrăinării, despre înstrăinarea bunurilor asigurate. În caz contrar, contractul de asigurare se consideră reziliat în momentul înstrăinării bunurilor. Asigurătorul, la rîndul său, va recalcula prima de asigurare pentru noul asigurat și va reduce sau, respectiv, va majora prima de asigurare pentru perioada neexpirată a contractului de asigurare.

(11) În cazul asigurării de bunuri, contractul de asigurare poate să prevadă aplicarea francizei, al cărei cuantum se stabilește prin acordul comun al părților.

Articolul 16. Clauzele contractuale specifice asigurării de răspundere civilă

(1) În cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în temeiul legii față de terțe persoane păgubite și pentru cheltuielile suportate de asigurat în proces civil.

(2) Prin contractul de asigurare, se poate include în asigurare și răspunderea civilă a unei persoane, alta decît aceea care a încheiat contractul.

(3) Drepturile persoanei păgubite se exercită împotriva persoanei răspunzătoare de producerea pagubei.

(4) Asigurătorul poate fi chemat în judecată, de persoanele păgubite, în limitele obligațiilor ce îi revin prin contractul de asigurare.

(5) Despăgubirea se stabilește potrivit unui acord dintre persoana păgubită și asigurător, potrivit contractului de asigurare ori unei hotărâri judecătorești. Pentru stabilirea despăgubirii în cazul evenimentelor produse pe teritoriul Republicii Moldova, părțile sînt în drept, dacă nu ajung la înțelegere, să supună litigiul spre soluționare unei instanțe de judecată din Republica Moldova.

(6) Asigurătorul plătește nemijlocit celui păgubit despăgubire (care nu poate fi urmărită de creditorii asiguratului) în măsura în care acesta nu a fost despăgubit de asigurat. Despăgubirea se plătește asiguratului în cazul în care acesta dovedește că l-a despăgubit pe cel păgubit dacă asigurătorul nu are dreptul la acțiune de regres față de asigurat.

(7) Asigurătorul este în drept:

a) să participe, în lipsa asiguratului și independent de voința lui, la examinarea circumstanțelor producerii cazului asigurat;

b) să prezinte instituțiilor de rigoare interpelări, adrese și petiții care ar viza circumstanțele cazului pretins asigurat;

c) să conteste, după caz, în instanța de judecată actele emise de către organele de constatare a circumstanțelor producerii cazului asigurat, precum și deciziile adoptate referitor la stabilirea culpei asiguratului în producerea cazului asigurat. Contestarea în instanța de judecată a deciziei privind stabilirea culpei asiguratului nu exclude vinovăția acestuia pînă în momentul în care decizia judecătorească devine definitivă și executorie, asigurătorul fiind obligat să achite despăgubirea de asigurare în termenul stabilit de lege sau contractul de asigurare.

[Art.16 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.16 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 17. Refuzul de a plăti despăgubirea de asigurare

(1) Asigurătorul este în drept să refuze deplin sau parțial asiguratului despăgubirea de asigurare în asigurările de bunuri în cazul:

a) producerii de pagube ca urmare a unor acțiuni intenționate ale asiguratului sau ale beneficiarului, orientate spre provocarea sau facilitarea producerii evenimentului asigurat, cu excepția acțiunilor de îndeplinire a datoriei civice sau de apărare a vieții, sănătății, onoarei și demnității;

b) producerii de pagube ca urmare a unei infracțiuni intenționate comise de asigurat sau beneficiar, legate direct de producerea evenimentului asigurat;

c) comunicării intenționate de informații false către asigurător sau necomunicării datelor, cunoscute de asigurat, ce vizează interesele de asigurare dacă circumstanțele tănuite se află în raport de cauzalitate cu producerea evenimentului asigurat;

d) unor alte evenimente prevăzute de legislație, precum și de condițiile de asigurare și de contractul de asigurare.

(2) Asigurătorul nu este în drept să nu plătească despăgubirea de asigurare în cadrul asigurării de răspundere civilă. În asigurarea de răspundere civilă, asigurătorul are dreptul, în cazurile prevăzute la alin.(1), la acțiune de regres față de persoana răspunzătoare de cauzarea prejudiciului.

(3) În asigurarea de răspundere civilă, asigurătorul este subrogat, în limitele despăgubirii de asigurare plătite, în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării contra persoanelor care poartă răspundere de producerea pagubei. Asigurătorul poate renunța total sau parțial la exercitarea dreptului de subrogare împotriva persoanei care poartă răspundere de producerea pagubei, dacă ea însăși a suferit grav, sau împotriva moștenitorilor ei, dacă persoana a decedat ca urmare a producerii riscului asigurat, sau în alte situații în care împrejurările justifică renunțarea.

(3¹) Asigurătorul nu poartă răspundere dacă evenimentul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului ori prin comiterea cu intenție de către asigurat a unor fapte grave prevăzute în condițiile de asigurare.

(4) Dacă legea sau contractul nu prevede altfel, nu sînt despăgubite prejudiciile cauzate de acțiuni militare, de instituirea stării de război sau a stării excepționale, de dezordini în masă, de acțiune a energiei nucleare, de contaminare chimică sau biologică, de arestarea sau confiscarea bunurilor asigurate.

(5) Nu se plătește despăgubire de asigurare în cazul în care acțiunea cazului asigurat a început pînă la momentul în care termenul de asigurare a început să curgă și s-a terminat în perioada termenului de asigurare, chiar dacă daunele sînt depistate în interiorul acestui termen.

(6) Asupra refuzului de a plăti integral sau parțial indemnizație de asigurare sau despăgubire de asigurare, asigurătorul emite în scris o decizie motivată, pe care o comunică în scris asiguratului, păgubitului și beneficiarului în termenele indicate în condițiile de asigurare.

(7) Refuzul asigurătorului de a plăti indemnizație de asigurare sau despăgubire de asigurare poate fi contestat de către asigurat în instanță de judecată.

(8) Starea financiară precară, de criză a asigurătorului nu poate servi drept temei pentru refuzul de a plăti asiguratului indemnizație de asigurare sau despăgubire de asigurare.

(9) În cazul în care asiguratul renunță la pretențiile sale față de un terț sau la drepturile care constituie suportul pretențiilor respective, asigurătorul este scutit de plata acelei părți din despăgubirea care ar fi perceput-o și/sau pretinsă de la terț.

[Art.17 completat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.17 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 18. Încetarea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare încetează de drept prin acordul părților, precum și:

- a) la neachitarea de către asigurat a primei de asigurare în mărimea și în termenul stabilit;
- b) la expirarea termenului său de acțiune;
- c) la îndeplinirea de către asigurător a obligațiilor contractuale;
- d) la lichidarea asiguratului persoană juridică sau la decesul asiguratului persoană fizică;
- e) la lichidarea asigurătorului, în modul stabilit de legislație;
- f) în alte cazuri prevăzute de legislație.

(2) Contractul de asigurare poate fi reziliat, la cererea asigurătorului sau asiguratului, doar în cazul în care partea opusă nu își onorează obligațiile prevăzute de contract sau încalcă legislația, cu excepția situației menționate la art.15 alin.(9).

(3) La rezoluția contractului de asigurare de bunuri sau a contractului de asigurare de răspundere civilă din culpa asigurătorului, asiguratului i se restituie integral prima de asigurare. În alte cazuri, asigurătorul restituie asiguratului ori succesorilor lui primele de asigurare pentru lunile complete pînă la expirarea contractului, reținînd suma cheltuielilor efective de gestiune în funcție de clasele de asigurare.

(4) La rezilierea contractului de asigurare de viață, asigurătorul restituie asiguratului, conform contractului de asigurare, rezerva acumulată (suma de răsкупărare). Orice altă plată, indiferent de forma în care este făcută de asigurător, diferită de indemnizația de asigurare sau de suma reprezentînd restituirea rezervei în condițiile art.14 alin.(6), nu poate fi efectuată mai devreme de 6 luni de la data încheierii contractului de asigurare.

(5) Restituirea primelor de asigurare prevăzute la alin.(3) se efectuează numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri de asigurare.

Articolul 19. Nulitatea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare este nul în cazurile prevăzute de legislație sau dacă a fost încheiat:

- a) în condiții care contravin prezentei legi și/sau care defavorizează situația asiguratului în raport cu legislația în vigoare;
- b) asupra unor bunuri declarate ca fiind obținute ilicit, sechestrate sau arestate ori care urmează a fi confiscate în temeiul unei sentințe judecătorești definitive;
- c) cu o persoană neautorizată să încheie contracte în numele asigurătorului;
- d) după producerea evenimentului pentru care contractul de asigurare prevede plata despăgubirii de asigurare sau a indemnizației de asigurare.

(2) În cazul nulității absolute a contractului de asigurare, asigurătorul restituie integral asiguratului primele de asigurare încasate. Asigurătorul și/sau asiguratul poate pretinde la repararea prejudiciului cauzat prin contractul de asigurare declarat nul.

Capitolul III

REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚII DE ASIGURARE (REASIGURARE)

Articolul 20. Constituirea asigurătorului (reasiguratorului)

(1) Activitatea de asigurare (reasigurare) poate fi desfășurată exclusiv de către asigurători (reasigurători), sub formă de societate pe acțiuni, inclusiv cu investiții străine, care dețin licență de activitate eliberată în condițiile prezentei legi.

(2) Asigurătorul (reasiguratorul) nu poate fi înregistrat la organul înregistrării de stat fără avizul autorității de supraveghere.

[Art.20 modificat prin [Legea nr.80 din 05.05.2017](#), în vigoare 26.05.2017]

[Art.20 modificat prin [Legea nr.130-XVI din 12.06.2008](#), în vigoare 01.07.2008]

Articolul 21. Fondatorii și acționarii asigurătorului (reasiguratorului)

(1) Pot fi fondatori și acționari ai asigurătorului (reasiguratorului) persoane fizice și/sau persoane juridice rezidenți și nerezidenți ai Republicii Moldova, în condițiile prezentei legi și ale altor acte legislative în vigoare.

(2) Nu poate fi fondator sau acționar al asigurătorului (reasiguratorului) persoana juridică aflată în proces de lichidare sau în stare de insolabilitate și nici persoana căreia i s-a impus restricția legală de a constitui societate comercială.

(2¹) Persoana înregistrată în jurisdicțiile ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau în țări ori jurisdicții cu un grad sporit de risc nu este în drept să dețină, direct sau indirect, individual ori în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, drepturi de proprietate în capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului).

(3) Fondatorii sau acționarii semnificativi ai asigurătorului (reasiguratorului) prezintă informații autorității de supraveghere. În cazul în care asigurătorul (reasiguratorul) face parte dintr-un grup corporativ, proprietatea asupra grupului trebuie să fie suficient de transparentă, astfel încât să nu fie subminată supravegherea.

(4) Autoritatea de supraveghere va stabili, printr-un act normativ, informațiile obligatorii ce se prezintă de către fondatorii sau acționarii semnificativi ai asigurătorului (reasiguratorului) conform alin.(3), precum și lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.

[Art.21 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 22. Capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului)

(1) Capitalul social minim al asigurătorului (reasiguratorului) este de 15 milioane de lei, la care se aplică:

- a) coeficientul 1 – pentru activitate de asigurări generale;
- b) coeficientul 1,5 – pentru activitate de asigurări de viață;
- c) coeficientul 2 – pentru activitate de reasigurare exclusivă.

(1¹) Prin derogare de la alin.(1) lit.a), la capitalul social minim al asigurătorilor care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă se aplica coeficientul 1,5.

(2) La momentul înregistrării de stat, capitalul social al asigurătorului (reasiguratorului) trebuie să fie depus integral de către fondatorii săi.

(3) Aporturile la capitalul social se depun integral în formă bănească atât la constituire, cât și la majorare.

(4) Mijloacele obținute din împrumuturi, credite bancare, gaj sau din alte mijloace atrase, inclusiv din avansurile participanților profesioniști la piața asigurărilor și ale terțelor persoane, nu pot servi drept sursă de formare sau de majorare a capitalului social al asigurătorului (reasiguratorului).

(5) Persoana juridică are dreptul să plătească acțiunile asiguratorului (reasiguratorului) în formă bănească, în limitele capitalului său propriu (activelor nete).

(6) Asiguratorul (reasiguratorul) are dreptul să dobândească acțiuni proprii de la acționarii semnificativi, cu condiția respectării legislației privind societățile pe acțiuni și altor acte normative referitoare la stabilitatea financiară și solvabilitatea asiguratorului (reasiguratorului).

[Art.22 completat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.22 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 23. Denumirea și sediul asiguratorului (reasiguratorului)

(1) Asiguratorul (reasiguratorul) folosește doar denumirea specificată în statutul său.

(2) Denumirea completă a asiguratorului care desfășoară activitate exclusiv în categoria “asigurări de viață” trebuie să conțină în mod obligatoriu cuvintele “asigurări de viață” sau cuvinte derivate de la acestea.

(3) Denumirea completă a reasiguratorului care desfășoară activitate exclusiv în reasigurare trebuie să conțină în mod obligatoriu cuvântul “reasigurare” sau un cuvânt derivat de la acesta.

(4) Nu se admite folosirea în denumirea asiguratorului (reasiguratorului) a însemnelor identice ori asemănătoare însemnelor din denumirile asiguratorilor (reasiguratorilor) înființați anterior dacă denumirea primului poate fi confundată cu aceste denumiri. Prezența interdicție nu se extinde asupra asiguratorului (reasiguratorului) afiliat în cazul în care acesta folosește denumirea organizației la care este afiliat.

(5) Se interzice utilizarea de către persoanele care nu dețin licență pentru activitate în domeniul asigurărilor (reasigurărilor), în propria denumire, publicitate, avize, a cuvintelor “asigurare” și “reasigurare” sau a derivatelor lor dacă prin aceste cuvinte se subînțelege practicarea în nume propriu a activității de asigurare (reasigurare) în sensul prezentei legi.

(6) Sediul asiguratorului (reasiguratorului) trebuie să fie amplasat într-o clădire administrativă sau la parterul unei clădiri cu destinație locativă. La intrarea în sediu trebuie să fie expusă firma, care va conține denumirea asiguratorului (reasiguratorului).

[Art.23 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.01.2013]

[Art.23 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 24. Licențierea activității de asigurare (reasigurare)

(1) Activitatea de asigurare (reasigurare) poate fi desfășurată numai de asiguratorii (reasiguratorii) care au obținut licență în condițiile prezentei legi.

(2) Licența se eliberează pe un termen nelimitat și este netransferabilă.

(3) Pentru obținerea licenței pentru desfășurarea activității de asigurare (reasigurare) în limitele prevăzute de art.28, la autoritatea de supraveghere se depune, în modul stabilit de aceasta, o declarație în formă scrisă, semnată olograf, la care se anexează:

a) copia deciziei de înregistrare de stat a solicitantului de licență;

b) copia de pe actul de proprietate al imobilului în care se va desfășura activitatea de asigurare (reasigurare) sau contractul ce atestă posesiunea asupra imobilului respectiv;

c) certificatul bancar ce confirmă depunerea integrală a capitalului social minim;

d) documentele ce atestă proveniența mijloacelor bănești din capitalul social depus;

e) actele ce confirmă corespunderea persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul solicitantului de licență cu cerințele stabilite prin actul normativ al autorității de supraveghere, inclusiv copia contractului încheiat cu actuarul care va presta serviciile de actuariat;

f) actele ce confirmă deținerea unui sistem informațional corespunzător derulării optime a activității de asigurare (reasigurare) pe care își propune să o practice solicitantul de licență;

g) condițiile de asigurare pentru fiecare clasă și pentru fiecare tip de asigurare separat, la care se anexează modelele de contracte de asigurare, modelele de polițe de asigurare, tarifele de asigurare și structura tarifelor respective;

h) baza tehnică pentru calculul primelor de asigurare și al rezervelor tehnice, legalizată de actuar;

i) structura primelor de asigurare pe fiecare tip de asigurare, cu indicarea separată a cheltuielilor de achiziție, ținând cont de structura primelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, stabilită prin actele normative ale autorității de supraveghere;

j) programul de reasigurare propus pentru a susține clasa de asigurare, aprobat în corespundere cu cerințele autorității de supraveghere;

k) business-planul potrivit categoriei, clasei și tipului de asigurări, întocmit pentru următorii 3 ani financiari, care să includă: prognoza cheltuielilor de gestiune, în special a cheltuielilor generale curente și a comisioanelor; prognoza primelor de asigurare și a despăgubirilor de asigurare; calculul resurselor financiare destinate acoperirii obligațiilor de asigurare și al marjei de solvabilitate; politica de investiții, portofoliul de active, evaluarea și diversificarea activelor; managementul riscului; structura organizatorică și pronosticul rezultatelor financiare, certificat prin semnătură de către un actuar;

l) ordinele de numire a reprezentanților de despăgubiri pentru fiecare municipiu din Republica Moldova, precum și pentru fiecare filială (reprezentanță), sau mandatele brokerilor cu atribuții de reprezentant de despăgubiri; documentele primare privind tehnica de calcul și produsele program (software), conform art.5 alin.(1) lit.a) și b) din [Legea nr.414/2006](#) cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule – pentru activitatea de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă;

m) extrasul din contul bancar al solicitantului de licență privind mijloacele bănești disponibile; expertiza auditorului, însoțită de opinia acestuia, care confirmă, la momentul depunerii documentelor, suficiența mijloacelor bănești proprii pentru contribuția inițială în Fondul de compensare și cota în garanția bancară externă, prevăzute la art.5 alin.(2) din [Legea nr.414/2006](#) cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule – pentru activitatea de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto externă;

n) copia dispoziției de plată privind achitarea taxei pentru eliberarea/reperfectarea licenței.

(4) În cazul depunerii declarației pentru reperfectarea licenței pentru a include o nouă clasă de asigurări și/sau un nou tip de asigurare, asigurătorul anexează la declarația respectivă documentele specificate la alin.(3) lit.g)–m).

(5) Documentele pentru eliberarea licenței și cele pentru reperfectarea acesteia se depun personal la autoritatea de supraveghere de către organul executiv al asigurătorului (reasigurătorului)/solicitantului de licență sau de persoana împuternicită de către acesta. Documentele se depun în original sau în copii, inclusiv pe suport electronic, cu prezentarea originalelor pentru verificare.

(6) Declarația pentru eliberarea licenței se semnează de către organul executiv al solicitantului de licență și conține:

a) denumirea, sediul și IDNO ale solicitantului de licență;

b) categoria, clasele și tipurile de asigurare pentru care se solicită licență;

c) asumarea, pe proprie răspundere, de către semnatarul declarației pentru eliberarea licenței a respectării condițiilor de licențiere;

d) confirmarea, cu asumarea propriei răspunderi, de către organul executiv al asigurătorului (reasigurătorului) că documentele anexate la declarație sînt autentice și conțin date veridice.

(7) Documentele care se anexează la declarația pentru eliberarea licenței și la cea pentru reperfectarea licenței se indică într-un borderou, care se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se anexează la declarația respectivă, iar celălalt se înmînează persoanei care depune declarația. Ambele exemplare se semnează de către angajatul autorității de supraveghere care a recepționat documentele și persoana care depune declarația pentru eliberarea licenței sau cea pentru reperfectarea licenței.

(8) Declarația pentru eliberarea licenței se restituie solicitantului de licență sau persoanei împuternicite dacă la aceasta nu sînt anexate toate documentele prevăzute de prezenta lege și/sau documentele prezentate nu corespund prevederilor legislației ori nu probează respectarea de către solicitantul de licență a condițiilor de licențiere. Documentele anexate se restituie în termen de 10

zile lucrătoare din data depunerii acestora la autoritatea de supraveghere, cu indicarea motivului restituirii.

(9) După înlăturarea cauzelor care au servit drept temei pentru restituirea declarației pentru eliberarea licenței, solicitantul de licență este în drept să depună o nouă declarație care se examinează în modul stabilit la alin.(3)–(7).

(10) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să plaseze într-un loc vizibil copia de pe licență în filiale (reprezentanțe), alte subdiviziuni.

(11) Subscrierea riscurilor suplimentare dintr-o altă clasă de asigurări în baza licenței obținute în condițiile prezentei legi poate fi efectuată în condițiile prevăzute la anexa nr.1 compartimentul C.

[Art.24 în redacția Legii nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.180 din 25.07.2014](#), în vigoare 15.08.2014]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.158 din 05.07.2012](#), în vigoare 27.07.2012]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.24 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 24¹. Reperfectarea licenței

(1) Drept temei pentru reperfectarea licenței servesc:

a) modificarea denumirii asigurătorului (reasigurătorului);

b) schimbarea sediului asigurătorului (reasigurătorului);

c) completarea activității de asigurare a asigurătorului (reasigurătorului) cu noi clase de asigurare și/sau noi tipuri de asigurare ori excluderea acestora din activitatea de asigurare.

(2) La apariția unui temei pentru reperfectarea licenței, asigurătorul (reasigurătorul) este obligat, în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării de stat a modificărilor operate sau de la data adoptării deciziei privind completarea activității de asigurare cu noi clase de asigurare și/sau noi tipuri de asigurare ori excluderea acestora din activitatea de asigurare, să depună la autoritatea de supraveghere o declarație pentru reperfectarea licenței, la care să anexeze licența care necesită reperfectare și documentele (sau copiile de pe acestea, cu prezentarea originalelor pentru verificare) ce confirmă modificările respective.

(3) Declarația pentru reperfectarea licenței se depune conform procedurii de depunere a declarației pentru eliberarea licenței.

(4) Licența reperfectată se eliberează pe același formular sau pe unul nou, ținându-se cont de modificările indicate în declarația pentru reperfectarea licenței, cu eliberarea copiilor autorizate de pe licența respectivă.

(5) La reperfectarea licenței, în cazul în care licența reperfectată se eliberează pe un formular de licență nou, în decizia de reperfectare a licenței se indică nevalabilitatea formularului precedent al licenței.

(6) Modificările și completările efectuate la reperfectarea licenței se introduc în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați nu mai târziu de prima zi lucrătoare de la data intrării în vigoare a deciziei autorității de supraveghere privind reperfectarea licenței.

(7) În perioada examinării declarației pentru reperfectarea licenței, titularul de licență își poate continua activitatea în baza unei copii autorizate de pe formularul precedent al licenței, eliberată de autoritatea de supraveghere.

(8) Drept temei privind respingerea declarației pentru reperfectarea licenței este depistarea de către autoritatea de supraveghere a datelor neveridice în documentele prezentate de către asigurător (reasigurător).

(9) Dacă asigurătorul (reasigurătorul) nu prezintă declarația pentru reperfectarea licenței în termenul stabilit de prezenta lege, autoritatea de supraveghere aplică o amendă în mărimea taxei de reperfectare. Taxa de reperfectare și amenda achitată de asigurător (reasigurător) se fac venit la bugetul autorității de supraveghere.

[Art.24¹ introdus prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

Articolul 24². Decizia privind eliberarea/reperfectarea licenței

(1) Autoritatea de supraveghere decide asupra eliberării licenței în termen de 30 de zile lucrătoare de la data recepționării tuturor documentelor aferente declarației pentru eliberarea licenței, iar în cazul reperfectării licenței – în termen de 14 zile lucrătoare de la data depunerii declarației pentru reperfectarea licenței.

(2) Formularul licenței se perfectează în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a deciziei autorității de supraveghere cu privire la eliberarea/ reperfectarea licenței.

(3) Asigurătorul (reasigurătorul) nu este în drept să transmită formularul licenței sau copia autorizată de pe acesta altei persoane.

(4) Licențele eliberate de autoritatea de supraveghere sînt valabile pe întreg teritoriul Republicii Moldova și peste hotarele acesteia, în conformitate cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Pentru fiecare filială (reprezentanță), altă subdiviziune a asigurătorului (reasigurătorului) în care se va desfășura activitatea, autoritatea de supraveghere eliberează copii autorizate de pe licență.

[Art.24² introdus prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 24³. Modificarea datelor indicate în documentele anexate la declarația pentru eliberarea licenței sau la cea pentru reperfectarea licenței

Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să notifice autorității de supraveghere toate modificările și/sau completările operate în datele și informația indicată în documentele anexate la declarația pentru eliberarea sau reperfectarea licenței. Notificarea se prezintă în formă scrisă la autoritatea de supraveghere, semnată de organul executiv, în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a deciziilor organelor de conducere privind operarea modificărilor sau completărilor, împreună cu documentele (sau copiile de pe acestea) ce confirmă modificările și/sau completările în cauză.

[Art.24³ introdus prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 24⁴. Eliberarea duplicatului licenței

(1) Drept temei pentru eliberarea duplicatului licenței servește pierderea, sustragerea, distrugerea sau deteriorarea formularului acesteia.

(2) În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a formularului licenței, asigurătorul (reasigurătorul) este obligat, în decurs de 15 zile lucrătoare din momentul constatării, să depună la autoritatea de supraveghere o cerere, în formă scrisă, de eliberare a duplicatului licenței, semnată de organul executiv.

(3) În cazul în care formularul licenței este deteriorat și nu poate fi folosit, asigurătorul (reasigurătorul) depune la autoritatea de supraveghere, în decurs de 10 zile lucrătoare din momentul constatării, o cerere, în formă scrisă, de eliberare a duplicatului acesteia, semnată de organul executiv, la care se anexează formularul deteriorat.

(4) Autoritatea de supraveghere eliberează duplicatul licenței în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de eliberare a duplicatului acesteia.

(5) În cazul eliberării duplicatului licenței, autoritatea de supraveghere adoptă decizia de anulare a formularului licenței pierdut, sustras, distrus sau deteriorat, cu introducerea modificărilor respective în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați nu mai tîrziu de prima zi lucrătoare de la data adoptării deciziei respective.

(6) În perioada de examinare a cererii de eliberare a duplicatului licenței, titularul acesteia își poate desfășura activitatea în baza unei copii autorizate de pe formularul precedent al licenței, eliberată de autoritatea de supraveghere.

[Art.24⁴ introdus prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 24⁵. Taxele aferente eliberării/reperfectării licenței

(1) Taxa pentru eliberarea licenței pentru activitatea de asigurare (reasigurare) constituie 20000 de lei.

(2) Taxa pentru eliberarea copiei autorizate de pe licență, cea pentru reperfectarea licenței, precum și cea pentru eliberarea duplicatului licenței reprezintă 10% din taxa pentru eliberarea licenței, fiind nerambursabile în cazul în care asigurătorul (reasigurătorul) nu începe activitatea de asigurare sau încetează să funcționeze.

(3) Taxele prevăzute la alin.(1) și (2) se fac venit la bugetul autorității de supraveghere.

[Art.24⁵ introdus prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 24⁶. Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați

(1) Autoritatea de supraveghere ține Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați, în care se indică:

- a) denumirea asigurătorului (reasigurătorului);
- b) sediul central, adresele filialelor (reprezentanțelor), altor subdiviziuni;
- c) categoria de asigurare, clasele de asigurare și tipurile de asigurare pentru care s-a eliberat licența;
- d) data și numărul deciziei de eliberare și/sau de reperfectare a licenței;
- e) seria și numărul formularului licenței;
- f) data eliberării formularului licenței;
- g) informația privind eliberarea copiilor autorizate de pe licență și/sau a duplicatului licenței.

(2) Modificările și completările Registrului asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați se efectuează în baza deciziilor de eliberare, reperfectare, suspendare și retragere a licențelor, de eliberare a duplicatelor licențelor, precum și la solicitarea asigurătorilor (reasigurătorilor), în cazul extinderii activității de asigurare în noi filiale (reprezentanțe), alte subdiviziuni, în cazul modificării datelor ori în cazul încetării activității de asigurare în cadrul acestora.

(3) Drept temei pentru efectuarea înscrierilor în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați servește cererea asigurătorului (reasigurătorului) privind înregistrarea unei noi filiale (reprezentanțe), altei subdiviziuni sau privind efectuarea modificărilor referitoare la acestea ori decizia de încetare a activității de asigurare în cadrul acestora.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(3), asigurătorul (reasigurătorul) este obligat, în termen de 10 zile lucrătoare din data înregistrării filialei (reprezentanței), altei subdiviziuni, să depună la autoritatea de supraveghere o cerere în vederea operării modificărilor și completărilor în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați, cu solicitarea copiei (copiilor) autorizate de pe licență. La cerere se anexează decizia Agenției Servicii Publice sau, după caz, confirmarea documentară privind înregistrarea subdiviziunii de către Serviciul Fiscal de Stat.

(5) Informația cuprinsă în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați se înscrie în termen de 3 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a deciziei autorității de supraveghere cu privire la eliberarea/reperfectarea licenței ori de la data depunerii unei cereri cu privire la activitatea în cadrul filialelor (reprezentanțelor), altor subdiviziuni, cu informarea asigurătorului (reasigurătorului) despre modificările operate.

(6) Înscrierile efectuate în Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați cu privire la filiale (reprezentanțe), alte subdiviziuni constituie temei pentru acordarea accesului asigurătorilor la Sistemul informațional automatizat de stat RCA Data, după caz.

(7) Asigurătorii (reasigurătorii) ale căror licențe au fost retrase se exclud din Registrul asigurătorilor (reasigurătorilor) licențiați prin efectuarea înscrierilor respective.

(8) Datele despre licențele asigurătorilor (reasigurătorilor) sînt publice și se plasează pe pagina web oficială a autorității de supraveghere.

[Art.24⁶ introdus prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 25. Suspendarea licenței asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Autoritatea de supraveghere suspendă licența asigurătorului (reasigurătorului) în cazul în care:

- a) asigurătorul (reasigurătorul) nu îndeplinește condițiile de licențiere în temeiul cărora i-a fost eliberată licența;

b) asiguratorul (reasiguratorul) nu înlătură în termen încălcările constatate în cadrul controlului sau al supravegherii din oficiu, efectuate de autoritatea de supraveghere;

c) comisioanele sau orice alte retribuiții depășesc limita de cheltuieli de achiziție ale asiguratorului (reasiguratorului) prevăzute în structura primei de asigurare (reasigurare);

d) asiguratorul (reasiguratorul) nu mai îndeplinește cerințele stabilite în actele normative ale autorității de supraveghere;

e) deținătorii direcți și indirecti ai acțiunilor asiguratorului (reasiguratorului), inclusiv beneficiarul efectiv, nu respectă condițiile prevăzute de lege pentru asigurarea unei administrări prudente și sănătoase a asiguratorului (reasiguratorului) ori nu permit exercitarea unei supravegheri eficiente.

(2) Suspendarea licenței are drept efect interzicerea încheierii unor noi contracte de asigurare (reasigurare) și a prelungirii contractelor în vigoare. Asiguratorul (reasiguratorul) este obligat să-și onoreze obligațiile asumate prin contractele de asigurare (reasigurare) încheiate anterior suspendării licenței.

(3) Termenul de suspendare a licenței nu poate depăși 6 luni.

(4) Licența poate fi suspendată atât pe categorii de asigurare, cât și pe unele clase sau tipuri de asigurare separat.

(5) În cazul asiguratorului care deține licență pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă, suspendarea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă atrage după sine și suspendarea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă.

(6) Decizia privind încetarea suspendării licenței asiguratorului se adoptă de autoritatea de supraveghere după executarea integrală a prescripțiilor emise privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere.

[Art.25 în redacția Legii nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.25 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.25 completat prin [Legea nr.180 din 25.07.2014](#), în vigoare 15.08.2014]

[Art.25 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.25 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 26. Retragerea licenței asiguratorului (reasiguratorului)

(1) Autoritatea de supraveghere este în drept să retragă licența asiguratorului (reasiguratorului) în cazul în care:

a) retragerea licenței este solicitată de asigurator (reasigurator);

b) licența a fost obținută în baza unor informații neveridice, oferite de solicitantul de licență sau referitoare la acesta;

c) asiguratorul (reasiguratorul) nu a început să-și desfășoare activitatea de asigurare timp de un an de la data eliberării licenței sau nu mai activează de 6 luni consecutiv;

d) asiguratorul (reasiguratorul) nu a îndeplinit măsurile specificate în Planul de remediere financiară sau măsurile respective nu și-au atins scopul;

e) instanța de judecată a emis o hotărîre de intentare a procesului de insolvabilitate sau de încetare a activității asiguratorului (reasiguratorului);

f) nu au fost înlăturate, în termenul stabilit, toate circumstanțele care au condus la suspendarea licenței;

g) asiguratorul (reasiguratorul) datorează plăți și cotizații ce rezultă din calitatea de membru al Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule și nu s-a conformat prescripției autorității de supraveghere, emisă în acest sens;

h) asiguratorul (reasiguratorul) nu respectă prevederile art. 34 alin.(4) din [Legea nr.414/2006](#) cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și nu s-a conformat prescripției autorității de supraveghere, emisă în acest sens.

(2) Retragerea licenței presupune încetarea activității asiguratorului pe toate clasele incluse în licență sau pe clase de asigurare separat. Retragerea licenței pe clase de asigurare separat are drept efect excluderea acestora din licență.

(3) Prin derogare de la alin.(2), licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă sau licența pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă din cadrul clasei a 10-a din compartimentul B al anexei nr.1 poate fi retrasă separat. În cazul asigurătorului care deține licență pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă și externă, retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto internă atrage după sine și retragerea licenței pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto externă.

(4) În cazul în care retragerea licenței este solicitată de asigurător (reasigurător), iar după retragerea licenței acesta nu transferă portofoliul de asigurare, rămânând a fi responsabil de obligațiile asumate în baza contractelor de asigurare încheiate, asigurătorul (reasigurătorul) cade sub incidența supravegherii speciale până la onorarea tuturor obligațiilor rezultate din contractele de asigurare.

(5) Asigurătorul (reasigurătorul) căruia i s-a retras licența nu are dreptul să desfășoare activitate de asigurare și/sau de reasigurare, fiind obligat să suspende toate operațiunile aferente conturilor bancare, cu excepția cazurilor legate de cheltuielile sale curente de întreținere, de încasare a mijloacelor bănești și de plată a despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare, a sumelor de răscumpărare pentru contractele de asigurare (reasigurare) încheiate anterior retragerii licenței.

(6) Prin derogare de la alin.(5), asigurătorul (reasigurătorul) căruia i s-a retras licența, cu excepția cazului de retragere a licenței la solicitarea acestuia, desfășoară activitate de investire și fructificare a fondurilor și rezervelor proprii și a celor atrase cu avizul prealabil al autorității de supraveghere. În cazul retragerii licenței la solicitarea asigurătorului (reasigurătorului), acesta desfășoară activitate de investire și fructificare a fondurilor și rezervelor proprii și a celor atrase doar pentru fonduri și rezerve libere de obligații.

(7) Autoritatea de supraveghere asigură atribuirea celei mai înalte priorități plății indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare.

(8) Retragerea licenței nu absolvă asigurătorul (reasigurătorul) de supraveghere ulterioară de către autoritatea de supraveghere.

[Art.26 în redacția Legii nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.26 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.26 completat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.26 completat prin [Legea nr.180 din 25.07.2014](#), în vigoare 15.08.2014]

[Art.26 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.26 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 26¹. Procedura de supraveghere specială

(1) În cazurile indicate la art.26 alin.(4), autoritatea de supraveghere instituie supravegherea specială până la onorarea tuturor obligațiilor de plată asumate în baza contractelor de asigurare.

(2) Supravegherea specială se efectuează de către un angajat al autorității de supraveghere, desemnat în acest sens.

(3) Atribuțiile persoanei desemnate se stabilesc de către autoritatea de supraveghere și se referă, în principal, la:

a) analizarea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului) la fiecare perioadă de raportare;

b) verificarea îndeplinirii de către asigurător (reasigurător) a obligației prevăzute la art.26 alin.(5);

c) urmărirea modului în care asigurătorul (reasigurătorul) își onorează obligațiile de plată asumate în baza contractelor de asigurare;

d) verificarea respectării de către asigurător (reasigurător) a drepturilor și intereselor consumatorilor;

e) monitorizarea indicatorilor de stabilitate financiară a asigurătorului (reasigurătorului).

(4) Persoana desemnată pentru efectuarea supravegherii speciale are acces la toate informațiile, documentele și registrele asigurătorului, fiind obligată să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor care i-au devenit cunoscute în virtutea atribuțiilor delegate.

[Art.26¹ introdus prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

Articolul 27. Consecințele retragerii licenței asigurătorului (reasigurătorului)

(1) În termen de 15 zile din ziua retragerii licenței, autoritatea de supraveghere depune la adresa instanței de judecată o cerere privind lichidarea silită a asigurătorului (reasigurătorului), conform procedurii stabilite de legislația în vigoare. O astfel de cerere nu se depune în cazul retragerii licenței la cererea titularului ei.

(2) În cazul lichidării silită a asigurătorului (reasigurătorului), autoritatea de supraveghere numește, din data intrării în vigoare a deciziei privind retragerea licenței, o administrație provizorie asigurătorului (reasigurătorului), căreia i se remit împuternicirile tuturor organelor de conducere ale asigurătorului (reasigurătorului). Împuternicirile organelor asigurătorului (reasigurătorului) care au activat anterior se suspendă. Acționarii asigurătorului (reasigurătorului) au dreptul să contesteze în instanță de judecată competentă decizia autorității de supraveghere privind componența administrației provizorii.

(3) Administrația provizorie, numită de către autoritatea de supraveghere, activează pînă cînd instanța de judecată numește lichidatorul.

(4) Darea de seamă a lichidatorului asigurătorului (reasigurătorului) se prezintă instanței de judecată care l-a numit și autorității de supraveghere.

(5) Pe durata activității sale, administrația provizorie nu are dreptul să efectueze cheltuieli, cu excepția cazurilor prevăzute la art.26 alin.(5).

(6) În perioada de pînă la numirea lichidatorului, programul de activitate al asigurătorului (reasigurătorului) se aprobă de către autoritatea de supraveghere.

(7) Se interzice finanțarea de către autoritatea de supraveghere a cheltuielilor legate de încetarea activității asigurătorului (reasigurătorului), cu excepția cazurilor de retribuire a muncii angajaților ei incluși în componența administrației provizorii a asigurătorului (reasigurătorului).

(8) În procesul de lichidare, asigurătorul (reasigurătorul) rămîne a fi subiect al prezentei legi, ca și în timpul deținerii licenței, în măsura în care este necesar pentru dobîndirea și recuperarea activelor, conservarea și lichidarea patrimoniului, inclusiv pentru onorarea obligațiilor de plată asumate și pentru luarea altor măsuri în vederea lichidării patrimoniului.

(9) Procesul de lichidare a asigurătorului (reasigurătorului) este supravegheat de către autoritatea de supraveghere pînă la încheierea acestuia și radierea asigurătorului (reasigurătorului) din Registrul de stat al persoanelor juridice. Asigurătorul (reasigurătorul) și/sau lichidatorul acestuia, la cererea autorității de supraveghere, asigură accesul angajaților împuterniciți la încăperile și registrele deținute, prezintă documente, informații și rapoarte în legătură cu lichidarea asigurătorului (reasigurătorului).

[Art.27 modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

Articolul 28. Limitele activității asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Activitatea asigurătorului (reasigurătorului) se limitează la asigurare, reasigurare și la operațiunile ce rezultă direct din aceste acțiuni, exclusă fiind orice altă activitate comercială.

(2) Asigurătorul (reasigurătorul) are dreptul să efectueze următoarele acțiuni ce rezultă din activitatea de asigurare/reasigurare:

a) investirea și fructificarea fondurilor și rezervelor proprii și celor atrase, a rezervelor tehnice în modul stabilit de actele normative ale autorității de supraveghere;

b) acordarea de împrumuturi cu dobîndă propriilor asigurați persoane fizice în limitele sumei de rîscumpărare prevăzute în contractul de asigurare de viață, cu acumulare a capitalului respectiv;

b¹) acordarea de împrumuturi cu dobîndă din mijloacele bănești disponibile și libere de careva obligații – exclusiv în cazul în care rata solvabilității înregistrează mărimi duble peste limita stabilită în actele normative ale autorității de supraveghere și nu admite deficit de active eligibile admise în fondul asiguraților pe toată perioada împrumuturilor;

c) vînzarea sau locațiunea bunurilor anterior procurate pentru necesități proprii ale asigurătorului (reasigurătorului) sau devenite proprietate în urma contractelor de asigurare;

d) acordarea serviciilor de asistență (assistance) și de corespondent în baza contractului de colaborare între asigurători sau între asigurători și persoane juridice care prestează asemenea servicii.

(3) Asigurătorului (reasigurătorului) i se interzice să efectueze tranzacții și să desfășoare activități de întreprinzător neprevăzute la alin.(1) și (2).

[Art.28 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.28 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 29. Participațiile calificate

(1) În cazul dobândirii de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau în cazul dobândirii de către o persoană juridică a dreptului de administrare asupra participațiilor calificate la capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să informeze despre aceasta autoritatea de supraveghere în termen de 7 zile de la data efectuării tranzacției.

(2) Asigurătorii (reasiguratorii) prezintă anual autorității de supraveghere informație detaliată despre identitatea acționarilor semnificativi, numărul și valoarea totală a acțiunilor deținute, iar pentru acționarii semnificativi persoane juridice – și rapoartele financiare cu nota explicativă, în modul și în termenele stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(2¹) Suplimentar la cerințele stabilite la art.21, persoana care intenționează să obțină sau care deține participație calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

a) să aibă situație financiară stabilă, ceea ce înseamnă că:

– persoana juridică va plăti participația calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) din mijloace bănești proprii, fapt confirmat prin raportul auditorului independent, și va menține capitalul său propriu (activele nete) cel puțin în limitele participației calificate;

– persoana juridică desfășoară activitate economică, financiară și de altă natură de cel puțin doi ani consecutivi, care îi permite onorarea obligațiilor sale patrimoniale și care asigură susținerea pe viitor a activității asigurătorului (reasigurătorului) din surse proprii în cazul în care situația financiară a acestuia se înrăutățește;

– persoana fizică dispune de venituri care au caracter de continuitate și care, prin nivelul lor, justifică în mod corespunzător dobândirea participației calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului);

b) să nu fie acționar semnificativ al unui broker de asigurare și/sau de reasigurare;

c) în cazul persoanei fizice, să nu aibă antecedente penale nestinse.

(3) Dobândirea de către o persoană fizică sau juridică, direct sau indirect, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, a dreptului de proprietate sau de administrare asupra participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) sau majorarea participației calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) peste 10%, 20%, 33% sau 50% din acțiunile cu drept de vot ale acestuia și, respectiv, reducerea sub aceste niveluri a participației calificate se efectuează cu avizul prealabil al autorității de supraveghere, în modul stabilit prin actele normative ale acesteia.

(3¹) Fără avizul prealabil al autorității de supraveghere, nicio persoană nu poate să dobândească, să majoreze sau să reducă, individual sau în comun cu persoanele cu care acționează în mod concertat, prin nicio modalitate, o cotă în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) asupra căreia au devenit incidente prevederile alin.(3).

(4) Autoritatea de supraveghere este în drept să solicite, în limitele competenței sale, prezentarea actelor de constituire și a rapoartelor financiare de la fondatori, acționari și de la alte persoane juridice care intenționează să obțină sau care dețin participații calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), precum și să solicite informații autorităților administrației publice privitor la stabilitatea financiară și buna-credință a persoanelor menționate.

(5) Exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați la funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comisiei de cenzori, precum și exercițiul dreptului de a primi dividende se suspendă de drept din data dobândirii sau majorării realizate cu încălcarea prevederilor alin.(3) și alin.(3¹) în mărimea drepturilor de proprietate deținute. Acțiunile al căror exercițiu al dreptului de vot este suspendat nu se vor lua în considerare la adoptarea hotărârilor privind chestiunile incluse pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor, precum și nu se vor lua în calcul la stabilirea cvorumului și a rezultatelor votării, respectiv, nu vor fi cuprinse în voturile reprezentate la adunare. Autoritatea de supraveghere informează dobânditorul și asigurătorul, în termen de 5 zile de la data la care a aflat despre achiziția realizată cu încălcarea prevederilor alin.(3) și alin.(3¹), despre incidența prevederilor vizînd suspendarea exercițiului drepturilor prevăzute în prezentul alineat.

(6) Persoanele care au încălcat prevederile alin.(3) și alin.(3¹) vor înstrăina, în termen de 3 luni de la data achiziționării, acțiunile achiziționate aferente participației calificate deținute.

(6¹) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin.(6), acțiunile nu au fost înstrăinate, organul executiv al asigurătorului (reasigurătorului), prin derogare de la prevederile [Legii nr.1134/1997](#) privind societățile pe acțiuni, în termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat deținătorilor de valori mobiliare pentru vânzarea acțiunilor asigurătorului (reasigurătorului), va emite și va depune la autoritatea de supraveghere decizia privind anularea acestor acțiuni și emiterea suplimentară de acțiuni în același număr și de aceeași clasă.

(6²) Decizia organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului) va conține inclusiv informația privind prețul de vânzare al acțiunilor nou-emise și modul de determinare a acestuia, termenul de expunere a acțiunilor spre vânzare și condițiile în care prețul inițial poate fi modificat, cu respectarea prevederilor prezentului articol.

(6³) Autoritatea de supraveghere emite decizia privind înscrierea aferentă radierii acțiunilor anulate și înregistrării acțiunilor din emisiunea suplimentară în termen de cel mult 15 zile de la data depunerii la autoritatea de supraveghere a deciziei conform alin.(6¹), cu anexarea documentelor aferente înregistrării emisiunii de acțiuni, stabilite de actul normativ al autorității de supraveghere.

(6⁴) În termen de 3 zile de la data înregistrării acțiunilor nou-emise conform alin.(6³), entitatea (custodele) care ține evidența deținătorilor de valori mobiliare asupra cărora au devenit incidente prevederile alin.(5), în temeiul deciziei organului executiv al asigurătorului (reasigurătorului) și deciziei autorității de supraveghere, va asigura efectuarea înscrierilor privind anularea acțiunilor din conturile deținătorilor de valori mobiliare respective și a înscrierii privind acțiunile nou-emise în contul asigurătorului (reasigurătorului). Acțiunile nou-emise rămîn înscrise în contul asigurătorului (reasigurătorului) pînă la vânzarea și/sau anularea acestora.

(6⁵) În termen de cel mult 10 zile de la data efectuării înscrierilor conform alin.(6⁴), asigurătorul (reasigurătorul) va expune spre vânzare acțiunile nou-emise și va dezvălui publicului, în modul stabilit de [Legea nr.171/2012](#) privind piața de capital, informația privind situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului) pe parcursul ultimilor 3 ani, precum și o descriere a acțiunilor expuse spre vânzare.

(6⁶) Termenul de vânzare a acțiunilor nou-emise de către asigurător (reasigurător) nu va depăși 3 luni de la data expunerii acestora spre vânzare, cu excepția indicată la alin.(6⁷).

(6⁷) Autoritatea de supraveghere poate dispune prelungirea fiecăruia dintre termenele de 3 luni prevăzute la alin.(6) și alin.(6⁶) cu perioade a cîte cel mult 3 luni de cel mult 4 ori, în condițiile alin.(6¹⁰). Prelungirea se dispune în scopul neadmiterii periclitării stabilității financiare sau în cazul în care există un interes public în a dispune prelungirea, sau a fost identificat, fără efectuarea unei evaluări prealabile de către autoritatea de supraveghere, un achizitor potențial al acțiunilor expuse spre vânzare, a cărui calitate este potrivită și adecvată și nu comportă suspiciuni întemeiate la momentul adoptării deciziei de prelungire.

Autoritatea de supraveghere va informa asiguratorul (reasiguratorul) cu privire la prelungirea termenului prevăzut în prezentul alineat până la expirarea termenului precedent stabilit pentru vânzarea acțiunilor nou-emise.

(6⁸) Prețul inițial de expunere spre vânzare al acțiunilor asiguratorului (reasiguratorului) va fi stabilit în următoarele condiții:

a) în cazul în care cota nu depășește 10% – conform criteriilor prevăzute la art.23 alin.(2) din [Legea nr.171/2012](#) privind piața de capital, cu aplicarea alin.(7) din același articol pentru criteriul stabilit la art.23 alin.(2) lit.a) din [Legea nr.171/2012](#) privind piața de capital;

b) în cazul în care cota depășește 10% – conform valorii acțiunilor, rezultată dintr-o expertiză efectuată de către un evaluator independent în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

Determinarea prețului conform lit.b) se efectuează de către o persoană calificată în domeniul evaluării, înregistrată în registrul persoanelor autorizate, ținut de către autoritatea de supraveghere în modul stabilit de aceasta.

[Alin.(6⁹) art.29 abrogat prin [Legea nr.172 din 27.07.2018](#), în vigoare 24.08.2018]

(6¹⁰) Organul executiv al asiguratorului (reasiguratorului) este obligat să modifice prin diminuare prețul acțiunilor expuse spre vânzare în intervale cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30 la sută în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30 la sută cu aducerea argumentelor justificative.

(6¹¹) Despre orice modificare a prețului urmează a fi notificată, în termen de 3 zile, autoritatea de supraveghere, cu dezvăluirea publică a informației respective în modul stabilit de [Legea nr.171/2012](#) privind piața de capital.

(6¹²) Mijloacele bănești obținute ca rezultat al vânzării acțiunilor nou-emise se vor transfera într-un cont bancar provizoriu, deschis de către asigurator (reasigurator) în acest scop. Asiguratorul (reasiguratorul) va consemna mijloacele bănești obținute în urma vânzării acțiunilor nou-emise în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile alin.(3) și (3¹), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, suma amenzilor) aferente vânzării.

(6¹³) În cazul procurării acțiunilor nou-emise în cote ce reprezintă participații calificate se vor respecta cerințele alin.(3).

(6¹⁴) Societățile de investiții vor informa imediat asiguratorul (reasiguratorul) despre clienții care au procurat acțiuni. Lista persoanelor care au procurat acțiuni nou-emise urmează a fi prezentată de către asigurator (reasigurator) autorității de supraveghere în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru vânzare.

(6¹⁵) Dacă, în termenul prevăzut în decizia organului executiv al asiguratorului (reasiguratorului), acțiunile nou-emise nu au fost vândute sau au fost vândute parțial, acțiunile care nu au fost vândute urmează a fi răscumpărate și anulate, iar organul executiv, prin derogare de la prevederile [Legii nr.1134/1997](#) privind societățile pe acțiuni, este obligat să ia decizia de reducere a capitalului social. Prețul de răscumpărare a acțiunilor nevândute este ultimul preț de vânzare sau de expunere a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(6¹⁰).

(6¹⁶) În cazul în care, în rezultatul emiterii deciziei de răscumpărare a acțiunilor nevândute și de reducere a capitalului social conform alin.(6¹⁵), asiguratorul (reasiguratorul) nu se încadrează în cerințele prudențiale privind indicatorii de lichiditate și solvabilitate, autoritatea de supraveghere retrage licența eliberată asiguratorului (reasiguratorului) fără aplicarea procesului de lichidare silită, dacă nu este temei pentru declanșarea procesului de insolvență. Despre retragerea licenței se comunică, în scris, asiguratorului (reasiguratorului) și Serviciului Fiscal de Stat în aceeași zi. În cazul în care, în termen de 45 zile de la retragerea licenței, adunarea generală

a acționarilor nu a luat decizia de lichidare benevolă sau de reorganizare a asiguratorului (reasiguratorului), autoritatea de supraveghere inițiază procesul de lichidare silită a asiguratorului (reasiguratorului).

(6¹⁷) În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv al asiguratorului (reasiguratorului) privind reducerea capitalului social prin anularea acțiunilor răscumpărate, asiguratorul (reasiguratorul) prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social.

La răscumpărarea acțiunilor nevândute, asiguratorul (reasiguratorul) achită foștilor deținători ultimul preț de vânzare sau de expunere a acțiunilor nou-emise și expuse spre vânzare conform alin.(6¹⁰), în baza principiului proporționalității, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente răscumpărării și anulării.

Anularea acțiunilor răscumpărate și reducerea capitalului social al asiguratorului (reasiguratorului) se efectuează numai după obținerea permisiunii autorității de supraveghere pentru distribuirea capitalului și a avizului, în cazul acționarilor care vor deține, ca urmare a distribuirii, participații calificate. Înregistrarea reducerii capitalului social are loc în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(6¹⁸) Prin derogare de la alin.(5), în cazul în care se constată că drepturile suspendate periclitează guvernarea corporativă a asiguratorului (reasiguratorului), înaintarea candidaților și alegerea organelor de conducere, inclusiv cvorumul pentru desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor și majoritatea necesară pentru adoptarea deciziilor, autoritatea de supraveghere, în urma evaluării efectuate conform alin.(6¹⁹), poate prelua sau poate delega gestiunea acțiunilor suspendate și a acțiunilor nou-emise unei societăți de investiții selectate în urma unui concurs organizat în mod transparent de autoritatea de supraveghere.

(6¹⁹) La aplicarea prevederilor de gestiune a acțiunilor suspendate, autoritatea de supraveghere va efectua evaluarea ponderii asiguratorului (reasiguratorului) pe piața asigurărilor după valoarea activelor sale, după valoarea obligațiilor asumate conform contractelor de asigurare, precum și evaluarea impactului pe care l-ar putea avea asupra pieței asigurărilor, asupra altor asigurați (reasigurați). Rezultatele evaluării și potențialele efecte negative care pot fi generate vor sta la baza deciziei autorității de supraveghere de a prelua sau de a delega gestiunea acțiunilor suspendate și a acțiunilor nou-emise unei societăți de investiții.

(6²⁰) În cazul prevăzut la alin.(6¹⁸), autoritatea de supraveghere sau societatea de investiții delegată va exercita toate drepturile aferente acțiunilor deținute de persoanele care nu respectă cerințele privind calitatea acționariatului asiguratorului (reasiguratorului) și acțiunilor nou-emise conform alin.(6¹).

(6²¹) Cuantumul lunar al remunerației din contul asiguratorului (reasiguratorului) pentru societatea de investiții delegată sau autoritatea de supraveghere se stabilește de autoritatea de supraveghere în limita a 5 salarii medii în sectorul asigurări, în baza datelor Biroului Național de Statistică.

(6²²) Mandatul societății de investiții delegate sau al autorității de supraveghere gestionare se extinde asupra întregii perioade stabilite pentru vânzarea acțiunilor deținute de persoanele care nu respectă cerințele privind calitatea acționariatului asiguratorului (reasiguratorului) și a acțiunilor nou-emise conform alin.(6¹).

(6²³) În condițiile alin.(6¹⁸), prin derogare de la prevederile art.27 alin.(3) lit.d) și alin.(4) lit.b) din [Legea nr.192/1998](#) privind Comisia Națională a Pieței Financiare, funcțiile membrilor consiliului asiguratorului (reasiguratorului) și ai comisiei de cenzori pot fi exercitate de către angajații sau membrii consiliului de administrație al autorității de supraveghere. Desemnarea membrilor consiliului asiguratorului (reasiguratorului) și ai comisiei de cenzori este efectuată în conformitate cu prevederile [Legii nr.1134/1997](#) privind societățile pe acțiuni, ale prezentei legi și face obiectul aprobării autorității de supraveghere.

(6²⁴) În cazul delegării unei societăți de investiții a gestiunii acțiunilor conform alin.(6¹⁸) din prezentul articol, pînă la vânzarea acțiunilor asupra cărora au devenit incidente prevederile alin.(5) din prezentul articol și a acțiunilor nou-emise conform alin.(6¹) din prezentul articol, fără avizul

prealabil al autorității de supraveghere, adunarea generală a acționarilor este în drept să aprobe hotărârile prevăzute la art.50 alin.(3) lit.c)–e), lit.h) și alin.(4) lit.a)–c) din Legea nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, iar consiliul societății este în drept să decidă chestiunile prevăzute la art.65 alin.(2) lit.a), lit.d)–e), lit.i¹)–j) din [Legea nr.1134/1997](#) privind societățile pe acțiuni.

(6²⁵) Pentru aprobarea altor hotărâri decât a celor prevăzute la alin.(6²⁴) se va solicita avizul prealabil al autorității de supraveghere.

(7) Dacă, după eliberarea avizului prealabil conform alin.(3), se constată necorespunderea acționarului semnificativ cu cerințele față de acesta, stabilite în conformitate cu prezenta lege, autoritatea de supraveghere este în drept să retragă avizul prealabil. În acest caz, devin incidente și se aplică prevederile alin.(5) și alin.(6).

(8) Persoanele care au obținut participație calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) și nu au prezentat către asigurător (reasigurator) și/sau autoritatea de supraveghere actele/informațiile prevăzute de prezenta lege cad sub incidența prevederilor alin.(5)–(7).

(9) Persoanele care sînt împuternicite, conform legii, să înregistreze transferul dreptului de proprietate urmare a dobîndirii sau majorării participației calificate în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) vor efectua înregistrările respective numai cu condiția prezentării avizului prealabil al autorității de supraveghere.

(9¹) Persoanele pentru care s-au dispus măsurile prevăzute la alin.(5)–(6) nu mai pot deține, direct sau indirect, noi acțiuni în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului), respectiv în capitalul social al altor asigurători (reasigurători).

(10) În cazul asigurătorilor (reasigurătorilor) cărora li s-a retras licența și ale căror acțiuni nou-emise nu au fost vîndute în condițiile alin.(6⁶)–(6¹⁰) din prezentul articol, prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, acțiunile nou-emise care nu au fost vîndute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al entității. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al entității este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul său social. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, entitatea prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Entitatea consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile alin.(3) și (3¹) din prezentul articol, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vînzării și anulării.

(11) Pentru asigurătorii (reasigurătorii) cărora li s-a retras licența și ale căror acțiuni au intrat sub incidența prevederilor art.II din Legea nr.242/2017 pentru modificarea articolului 29 din Legea nr.407/2006 cu privire la asigurări, termenul de vînzare a acțiunilor expuse spre vînzare continuă să curgă în condițiile reglementărilor autorității de supraveghere. Prin derogare de la prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, la expirarea termenului de vînzare a acțiunilor, stabilit în reglementările autorității de supraveghere, acțiunile nou-emise care nu au fost vîndute reprezintă acțiuni de tezaur și nu pot depăși 10% din capitalul social al entității. În caz de depășire a limitei respective, organul executiv al entității este obligat să anuleze acțiunile și să reducă capitalul său social. În termen de 30 de zile de la data aprobării deciziei organului executiv privind reducerea capitalului social, entitatea prezintă autorității de supraveghere documentele stabilite prin actul normativ pentru înscrierea modificărilor aferente reducerii capitalului social. Entitatea consemnează mijloacele bănești în conturile ultimilor deținători de acțiuni care au încălcat prevederile art.29 alin.(3) și (3¹) din prezenta lege, în baza principiului proporționalității, în limita maximă a profitului net al perioadei de gestiune, conform ultimului raport financiar, după reținerea tuturor cheltuielilor (taxe, plăți, comisioane, amenzi) aferente emiterii, vînzării și anulării.

[Art.29 completat prin Legea nr.16 din 15.02.2019, în vigoare 08.03.2019]

[Art.29 modificat prin Legea nr.238 din 08.11.2018, în vigoare 30.12.2018]

[Art.29 modificat prin [Legea nr.172 din 27.07.2018](#), în vigoare 24.08.2018]

[Art.29 modificat prin [Legea nr.242 din 23.11.2017](#), în vigoare 22.12.2017]

Articolul 29¹. Evaluarea potențialului acționar semnificativ

(1) La examinarea solicitării pentru eliberarea avizului prealabil prevăzut la art.29 alin.(3), în vederea asigurării unei administrări prudente și sănătoase a asigurătorului (reasigurătorului) și luînd în considerare posibila influență asupra asigurătorului (reasigurătorului) a potențialului acționar semnificativ, autoritatea de supraveghere evaluează dacă calitatea potențialului acționar semnificativ, inclusiv capacitatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, este potrivită și adecvată în conformitate cu cerințele stabilite prin prezenta lege, inclusiv prin examinarea cumulativă a următoarelor criterii:

- a) reputația potențialului acționar semnificativ;
- b) calificarea, reputația și experiența oricărei persoane care va activa în calitate de persoană cu funcție de răspundere după realizarea achiziției propuse;
- c) soliditatea financiară a potențialului acționar semnificativ;
- d) capacitatea asigurătorului (reasigurătorului) de a respecta normele prudentiale, conform prevederilor legislației în vigoare, în special a cerinței ca grupul financiar din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului de informații între autoritățile competente și determinarea repartizării competențelor între aceste autorități;
- e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, este sau a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă a unei infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, în sensul prevederilor legislației în domeniu, sau că, prin achiziția propusă, un asemenea risc ar putea crește;
- f) existența unor motive rezonabile de a suspecta că beneficiarul efectiv al achiziției propuse este o altă persoană decît cea declarată autorității de supraveghere.

(2) Lista de informații și documente necesare pentru evaluarea criteriilor prevăzute la alin.(1), precum și procedura aferentă se stabilesc în actele normative emise de autoritatea de supraveghere.

(3) În cazul în care avizul prealabil este solicitat pentru două sau mai multe participații calificate care vizează același asigurător (reasigurător), autoritatea de supraveghere asigură un tratament nediscriminatoriu tuturor potențialilor acționari semnificativi.

(4) Orice deținător direct sau indirect de participație calificată în capitalul social al unui asigurător (reasigurător) este obligat să prezinte, la cererea autorității de supraveghere, informație aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară pentru efectuarea evaluării prudentiale, în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale autorității de supraveghere.

(5) În cazul în care deținătorul direct sau indirect de participație calificată nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de lege și de actele normative ale autorității de supraveghere emise întru aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unui asigurător (reasigurător) sau exercită asupra asigurătorului (reasigurătorului) o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă și sănătoasă a acestuia, precum și în cazul în care deținătorul direct sau indirect ori beneficiarul efectiv al acestuia nu a furnizat autorității de supraveghere informații care relevă cu certitudine identitatea beneficiarului efectiv, autoritatea de supraveghere dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate asigurătorului (reasigurătorului), administratorilor acestuia, deținătorului direct și indirect de participație calificată în capitalul social al asigurătorului (reasigurătorului) și beneficiarului efectiv al acestuia, autoritatea de supraveghere poate retrage avizul prealabil acordat în temeiul art.29 alin.(3), poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor corespunzătoare, a dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a acționarilor, a dreptului de a introduce chestiuni pe ordinea de zi, a dreptului de a propune candidați pentru funcția de membru al consiliului societății, al organului executiv și al comisiei de cenzori, a dreptului de a primi dividende, poate dispune înstrăinarea de către persoana al cărei drept de vot a fost

suspendat a acțiunilor deținute și/sau, în cazul în care autoritatea de supraveghere retrage acordul prealabil acordat deținătorilor de participație calificată care dețin, independent sau cumulativ, mai mult de 50% în capitalul social al asiguratorului (reasiguratorului), poate institui administrarea specială.

[Art.29¹ introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 30. Solvabilitatea și stabilitatea financiară a asiguratorului (reasiguratorului)

(1) Solvabilitatea asiguratorului (reasiguratorului) reprezintă capacitatea lui financiară de a-și onora la momentul oportun și în totalitate obligațiile de plată asumate.

(2) Asiguratorul (reasiguratorul) trebuie să dețină, pe durata activității sale, în orice moment, o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate.

(3) Marja de solvabilitate disponibilă este constituită din patrimoniul asiguratorului (reasiguratorului) liber de orice angajament previzibil, cu excepția activelor nemateriale.

(4) În funcție de clasele de asigurări practicate, asiguratorii sînt obligați să-și determine marja de solvabilitate minimă, ale cărei modalități de calcul și de raportare se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere emise întru aplicarea prezentei legi.

(5) Stabilitatea financiară a asiguratorului (reasiguratorului) reprezintă capacitatea lui de a respecta rata de solvabilitate pe întreaga durată a obligațiilor certe, asumate conform contractelor de asigurare (reasigurare), precum și a obligațiilor viitoare.

(6) Stabilitatea financiară a asiguratorului (reasiguratorului) este garantată prin:

- a) nivelul capitalului propriu;
- b) totalitatea activelor și gradul lor de diversificare și lichiditate;
- c) rezervele tehnice și matematice;
- d) coraportul dintre obligațiile din asigurare și obligațiile cedate în reasigurare;
- e) eficiența politicii investiționale.

(7) Cerințele față de capitalul propriu, activele admise să acopere marjele de solvabilitate, regulile de dispersare a acestora, structura și componentele marjelor de solvabilitate se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(8) În cazul în care situația financiară a asiguratorului (reasiguratorului) este afectată și acesta se află în dificultate financiară, cînd rata de solvabilitate este sub nivelul stabilit în actele normative emise în conformitate cu prezenta lege, cînd asiguratorul (reasiguratorul) nu își onorează obligațiile rezultate din contractele de asigurare, autoritatea de supraveghere va decide și va solicita asiguratorului (reasiguratorului) să prezinte pentru aprobare un plan de redresare financiară sau, după caz, va decide deschiderea procedurii de remediere financiară a asiguratorului (reasiguratorului).

(9) Planul de redresare financiară și cel de remediere financiară vor cuprinde măsuri exacte și intervalul de timp în interiorul căruia acestea vor fi întreprinse și vor fi obținute rezultate pentru ameliorarea situației asiguratorului (reasiguratorului). Autoritatea de supraveghere poate aproba planul de redresare sau de remediere financiară în versiunea în care a fost prezentat sau poate solicita modificări pe care le consideră necesare pentru a proteja interesele consumatorilor. Autoritatea de supraveghere este în drept să restricționeze înstrăinarea liberă a activelor asiguratorului (reasiguratorului) și/sau să întreprindă măsuri suplimentare de protejare a intereselor consumatorilor pînă la restabilirea situației anterioare a asiguratorului (reasiguratorului).

[Art.30 modificat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.30 completat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.30 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 31. Normele de prudență

(1) Asiguratorul (reasiguratorul) trebuie să-și dirijeze activitatea respectînd normele de prudență specifice, conform practicilor în asigurări, și să prevadă:

a) organizarea și desfășurarea cu prudență și profesionalism a activității, în concordanță cu specificul și amploarea ei;

b) încadrarea în activitate a unui număr suficient de persoane care să corespundă criteriilor de pregătire și de competență profesională stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(2) Pentru asigurările benevole (facultative) practicate, asigurătorul trebuie să elaboreze:

a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare;

b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de opțiunea proprie sau de cea a asiguratului;

c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare;

d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în clauzele de asigurare;

e) reglementări interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, în funcție de propriul sistem de evidență operativă, cu respectarea actelor normative emise de autoritatea de supraveghere.

(3) Asigurătorul are următoarele obligații:

a) să țină evidența contabilă și operativă care să permită:

- întocmirea rapoartelor solicitate de autoritatea de supraveghere;

- analiza rezultatelor tehnice pe clase de asigurări pentru a stabili dacă activitatea sa în ansamblu este rentabilă;

b) să supravegheze activitatea unităților din subordine și a agenților săi de asigurare astfel încât activitatea de asigurare pe care o desfășoară să nu fie periclitată;

c) să-și organizeze procedurile de control intern astfel încât să îndeplinească prevederile legale și să prezinte autorității de supraveghere toate documentele, situațiile și informațiile solicitate de ea;

d) să întocmească situații financiare consolidate, în conformitate cu actele normative emise întru aplicarea prezentei legi;

e) să prezinte orice alte raportări financiare, în conformitate cu actele normative emise întru aplicarea prezentei legi;

f) să țină un registru special al activelor, în conformitate cu anexa nr.2, parte integrantă a prezentei legi;

g) să asigure auditarea situațiilor financiare anuale de către o societate de audit;

h) să instituie reguli și proceduri de verificare, să asigure instruirea continuă a propriului personal, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului prin intermediul activității de asigurare;

i) să organizeze un sistem intern de management al riscului;

j) să elaboreze propriile reguli și proceduri privind cheltuielile de achiziție care vor prevedea cel puțin următoarele:

- în structura primei de asigurare (reasigurare) cheltuielile de achiziție vor fi stabilite separat de celelalte cheltuieli ale asigurătorului (reasigurătorului);

- comisionul de achiziție sau orice altă retribuire pentru fiecare contract de asigurare (reasigurare) încheiat nu poate depăși limita cheltuielilor de achiziție ale asigurătorului (reasigurătorului) prevăzute în structura primei de asigurare (reasigurare);

- comisionul de achiziție sau orice altă retribuire pentru fiecare contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto încheiat nu poate depăși limita cheltuielilor asigurătorului incluse în factorul de încărcare în prima de asigurare de bază. Cheltuielile de achiziție nu vor depăși limita prevăzută în structura primei de asigurare din volumul total al primelor de asigurare subscrise pe un tip de asigurare obligatorie la perioada de raportare trimestrială;

- comisionul de achiziție poate fi plătit de către asigurător (reasigurător) doar prin virament la contul bancar al intermediarului în asigurări (reasigurări) sau al persoanei care oferă servicii de intermediere în conformitate cu prevederile art.53¹. Procedurile privind cheltuielile de achiziție ale asigurătorului se actualizează anual și se prezintă autorității de supraveghere spre informare și monitorizare pînă la data de 1 aprilie a anului în curs;

k) să respecte cerințele de raportare prevăzute în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

l) să prelucreze datele cu caracter personal în conformitate cu [Legea privind protecția datelor cu caracter personal](#).

(4) Limita maximă a răspunderii asigurătorului (reasigurătorului) pentru un risc asigurat sau preluat în reasigurare nu poate depăși 25% din valoarea capitalului propriu și a rezervelor tehnice conform ultimei perioade de gestiune.

(5) Asigurătorul (reasigurătorul) are dreptul să preia obligațiile aferente riscului de asigurare (reasigurare) depășind limita stabilită la alin.(4), cu condiția ca partea excedentă a riscurilor legate de executarea obligațiilor preluate să fie reasigurată.

(6) În cazul efectuării reasigurării la asigurătorul (reasigurătorul) nerezident al Republicii Moldova, reținerea proprie a asigurătorului (reasigurătorului) rezident al Republicii Moldova trebuie să constituie cel puțin 20% din volumul total al obligațiilor, cu condiția respectării cerințelor de la alin.(4).

(7) Autoritatea de supraveghere are dreptul să stabilească cerințe referitor la investirea în sau tranzacționarea cu instrumente financiare derivate, la dezvăluirea informațiilor privind existența de instrumente financiare derivate neincluse în raportul financiar al asigurătorului (reasigurătorului), precum și la aspecte de evidență ale acestora.

(8) Asigurătorul (reasigurătorul) și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare trebuie să dețină un sistem de guvernare eficient care să asigure o administrare corectă și prudentă a activității sale. Pentru administrarea eficientă a activității asigurătorului (reasigurătorului) și brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, autoritatea de supraveghere stabilește, prin actele sale normative, principii de organizare, standarde generale și minime necesare ale sistemului de guvernare. Asigurătorul (reasigurătorul) și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare vor stabili, printr-un regulament intern, cerințe minime privind respectarea următoarelor principii obligatorii ale guvernării corporative:

a) acționarii semnificativi și persoanele cu funcție de răspundere ale asigurătorului (reasigurătorului) și ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare vor corespunde cerințelor stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere;

b) persoanele cu funcție de răspundere ale asigurătorului (reasigurătorului) și ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare vor evita în activitatea lor relațiile cu acționarii sau cu persoanele cu funcție de răspundere ale altor asigurători (reasigurători) și brokeri de asigurare și/sau reasigurare care pot afecta în orice mod exercitarea obligațiilor lor fiduciare față de asigurați;

c) persoanele cu funcție de răspundere ale asigurătorului (reasigurătorului) și ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare nu vor deține mai mult decât o funcție în cadrul societății în cazul în care cumulul de funcții ar putea conduce la apariția unor conflicte de interese;

d) persoanele cu funcție de răspundere ale asigurătorului (reasigurătorului) își vor exercita obligațiile cu scopul de a asigura: suficiența rezervelor tehnice și matematice, menținerea marjei minime a solvabilității și îndeplinirea cerințelor privind rezervele tehnice și matematice, suficiența în orice moment a lichidităților și respectarea de către asigurător (reasigurător) a prevederilor actelor normative ale autorității de supraveghere;

e) asigurătorul (reasigurătorul) și brokerul de asigurare și/sau de reasigurare vor evita încheierea de tranzacții cu persoane terțe (sau în beneficiul lor), care se află în relație de afiliere cu asigurătorul sau cu brokerul de asigurare și/sau reasigurare, în condiții mai favorabile decât cele existente în mod general pentru celelalte persoane care nu se află cu aceștia în asemenea relații.

(9) Asigurătorul din al cărui nume acționează agentul de asigurare este responsabil pentru acțiunile și omisiunile agentului respectiv considerate încălcări pe piața asigurărilor.

(10) Structura comisionului de achiziție include, în mod direct sau indirect, toate tipurile de costuri de asigurare ale asigurătorului în legătură cu un intermediar, inclusiv costurile de plata chiriei, bonusuri, tantieme, prime, orice remunerații, precum și furnizarea oricărui beneficiu de proprietate sau material.

[Art.31 modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.31 completat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.31 completat prin [Legea nr.241 din 29.12.2015](#), în vigoare 29.01.2016]

[Art.31 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 31¹. Comitetul de audit

Prin derogare de la prevederile art.44 alin.(5) din Legea nr.271/2017 privind auditul situațiilor financiare, comitetul de audit al asigurătorului poate fi format, după caz, și din membri ai consiliului asigurătorului. Atribuțiile, funcțiile și responsabilitățile comitetului de audit, precum și cerințele față de membrii acestuia sînt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

[Art.31¹ introdus prin [Legea nr.16 din 15.02.2019](#), în vigoare 08.03.2019]

Articolul 32. Restricții privind efectuarea tranzacțiilor de către asigurător (reasigurător)

(1) Asigurătorul (reasigurătorul) nu poate investi mai mult de 15% din capitalul propriu în capitalul social al unei societăți comerciale fără avizul prealabil al autorității de supraveghere.

(2) Tranzacțiile de proporții cu activele asigurătorului (reasigurătorului) se efectuează cu avizul scris al autorității de supraveghere.

(3) Asigurătorului (reasigurătorului) se interzice:

a) să participe la capitalul social al persoanelor juridice cu una din formele juridice de organizare de societate în nume colectiv sau de societate în comandită;

b) să contracteze împrumuturi în quantum ce depășește 10% din valoarea capitalului social fără avizul scris al autorității de supraveghere.

(3¹) Condițiile, procedura și modul de eliberare a avizelor prevăzute la alin.(1)–(3) se stabilesc prin act normativ de către autoritatea de supraveghere.

(4) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat ca, în decursul a 5 zile, să informeze autoritatea de supraveghere despre gajarea bunurilor sale, acordarea de garanții, asumarea de angajamente sau preluarea unei alte obligații nereflectate în bilanțul contabil. Cerințele privind ținerea registrului de garanții, angajamente și alte obligații ale asigurătorului (reasigurătorului), precum și modul de emiteră a acestora se stabilesc prin acte normative ale autorității de supraveghere.

[Art.32 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 33. Constituirea și lichidarea filialei (reprezentanței) asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Constituirea și lichidarea filialei (reprezentanței) asigurătorului (reasigurătorului) se efectuează în modul prevăzut de legislație.

(2) Filiala (reprezentanța) asigurătorului (reasigurătorului) își desfășoară activitatea sub denumirea asigurătorului (reasigurătorului).

(3) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să aducă la cunoștință autorității de supraveghere, în termen de 5 zile lucrătoare de la data adoptării, hotărîrea organului competent privind constituirea sau lichidarea filialei (reprezentanței).

(4) Filiala (reprezentanța), altă subdiviziune a asigurătorului (reasigurătorului) trebuie să fie amplasate într-o încăpere înregistrată conform legislației, situată în clădire administrativă sau la parterul unei clădiri cu destinație locativă ori în altă construcție capitală. Încăperea trebuie să fie dotată cu legătură telefonică, cu fax, safeu, aparat de casă cu memorie fiscală, computer cu conectare la rețeaua internet, software destinat ținerii evidenței contabile și/sau statistice.

[Art.33 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.01.2013]

[Art.33 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 34. Rezervele tehnice

(1) Asigurătorul formează și menține, potrivit activității pe care o desfășoară, suficiente rezerve tehnice, necesare îndeplinirii obligațiilor ce rezultă din contractele de asigurare și reasigurare. Asigurătorul este obligat să colecteze și să păstreze la un nivel adecvat informația necesară creării de rezerve.

(2) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria “asigurare generală” are obligația să formeze și să mențină următoarele rezerve tehnice:

a) rezerva de prime necîștigate care se calculează prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încît diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării;

b) rezerva de daune declarate, dar nesoluționate, care se creează și se actualizează în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încît fondul creat să fie suficient pentru acoperirea acestor daune;

c) rezerva de daune neavizate care se creează și se ajustează cel puțin la încheierea anului financiar în baza estimărilor asigurătorului, a datelor statistice sau a calculului actuarial, pentru daunele întîmplătoare, dar neavizate, dacă reglementările autorității de supraveghere nu prevăd altfel;

d) rezerva riscurilor neexpirate – care se calculează în baza estimării daunelor ce vor apărea după încheierea anului financiar aferente contractelor de asigurare încheiate înainte de acea dată – în mărimea în care valoarea lor estimată depășește rezerva de prime necîștigate.

(3) Asigurătorul care desfășoară activitate în categoria “asigurări de viață” are obligația să formeze și să mențină rezervele tehnice pentru fondul asigurărilor de viață, inclusiv rezervele matematice și, după caz, rezervele specificate la alin.(2).

(4) Rezerva matematică se calculează în baza evaluării actuariale necesare, luîndu-se în considerare viitoarele obligații ale asigurătorului rezultate din contractele de asigurare individuale.

(5) Asigurătorul este obligat să prezinte autorității de supraveghere explicații, în anexele la rapoartele financiare anuale, privind baza și metodele aplicate la calcularea rezervei matematice.

(6) Mărimea rezervelor tehnice și a celor matematice, constituite și menținute conform alin.(2) și (3), nu poate fi mai mică decît mărimea obținută prin calculul acestor rezerve potrivit metodologiei stabilite prin actul normativ al autorității de supraveghere.

(7) În cazurile în care contractul de asigurare prevede încasarea primelor și plata despăgubirilor în valută străină, rezervele tehnice aferente se pot forma și menține în această valută.

(8) Modul de formare a rezervelor tehnice și a rezervelor matematice se stabilește prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(9) Prin derogare de la alin.(2), autoritatea de supraveghere poate stabili, prin acte normative, și alte categorii de rezerve tehnice, iar prevederile prezentului articol se vor aplica și acestor categorii.

(10) Categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice și rezervele matematice ale asigurătorului, cerințele față de aceste active, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere, la a căror elaborare se va ține cont de categoriile și de clasele de asigurări practicate.

(11) Activele admise să reprezinte rezervele de asigurare ale asigurătorului nu pot fi arestate sau confiscate la bugetul de stat sau la cel local și nu pot servi obiect al contractelor de gaj, nici sursă de plată a obligațiilor asumate prin garanții bancare, nici mijloc de acoperire a altor obligații față de creditori sau față de stat.

[Art.34 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 35. Transferul portofoliului de asigurare

(1) Un asigurător (reasigurător) poate transfera, cu acordul autorității de supraveghere, unui alt asigurător întregul său portofoliu de asigurare sau o parte din el, care reprezintă o totalitate a contractelor de asigurare, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce derivă din contracte. Asigurătorul cedent va încheia cu asigurătorul cesionar un acord privind transferul contractelor de asigurare referitor la una sau mai multe clase de asigurare.

(2) Decizia privind intenția de transfer, adoptată de asigurător este adusă la cunoștință asiguraților printr-un anunț, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, în care acestora li se stabilește un termen prealabil de o lună pentru prezentarea eventualelor pretenții.

(3) În scopul realizării prevederilor alin.(1), asigurătorul transferă activele pentru acoperirea rezervelor tehnice și matematice egale cu rezervele tehnice și matematice calculate astfel încât să acopere obligațiile portofoliului care va fi transferat.

(4) Transferul de portofoliu nu este valabil fără aprobarea autorității de supraveghere care, prin actele sale normative, stabilește lista documentelor și informațiile ce se anexează la cererea de transfer al portofoliului.

(5) Transferul de portofoliu intră în vigoare la data publicării deciziei autorității de supraveghere în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(6) Asigurătorul care acceptă transferul de portofoliu notifică despre aceasta asigurații în termen de 15 zile din data intrării în vigoare a deciziei de aprobare a transferului, printr-un anunț publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în două ediții consecutive.

(7) Autorității de supraveghere i se solicită aprobarea transferului de portofoliu, în condițiile legii, chiar și atunci când asigurătorul intră în procedură de remediere financiară, reorganizare sau lichidare, după caz.

(8) Prin derogare de la prevederile alin.(7) al prezentului articol, aprobarea transferului de portofoliu nu se solicită în cazul reorganizării prin fuziune sau transformare drept urmare a executării prevederilor art.20 alin.(1).

[Art.35 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 36. Asocierea asigurătorilor

(1) Asigurătorii se pot asocia în uniuni profesionale care să le reprezinte interesele colective, să studieze problemele de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze servicii de interes comun. De asemenea, ei pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

[Alin.(2) art.36 abrogat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 37. Activitatea de asigurare de viață

(1) Asigurătorul care desfășoară activitate de asigurare de viață este obligat:

a) să efectueze, la finele anului, examinarea activității de asigurare de viață, inclusiv calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și estimarea concordanței dintre rezervele tehnice, matematice și activele aferente;

b) să efectueze examinarea activității de asigurare de viață pentru orice perioadă, la cererea autorității de supraveghere, conform condițiilor stabilite la lit.a);

c) să furnizeze informații, documente și detalii suplimentare, în forma pe care autoritatea de supraveghere o consideră necesară, pentru evaluarea activelor și a situației sale financiare, după depunerea la autoritatea de supraveghere a raportului privind asigurările de viață.

(2) Activele admise să acopere rezervele tehnice și matematice în cazul asigurărilor de viață vor fi folosite doar în raport cu obligațiile aferente acestor asigurări. Este interzisă grevarea unor astfel de active cu gaj sau ipotecă.

(3) Asigurătorul poate să schimbe, la un preț de piață, unele active aparținând rezervelor la asigurările de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente rezervelor la asigurările de viață în alte scopuri decât cele prevăzute la alin.(2) dacă va confirma în scris autorității de supraveghere că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente asigurărilor de viață.

[Art.37 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 38. Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și a activității de asigurare generală

(1) Desfășurarea simultană a activității de asigurare de viață și activității de asigurare generală este permisă asigurătorilor care își desfășoară activitatea conform art.8 alin.(5).

(2) Poate fi desfășurată activitate simultană în categoriile “asigurări de viață” și “asigurări generale” numai în condițiile separării acestor două activități, în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(3) Activitatea de asigurare de viață și activitatea de asigurare generală vor fi gestionate separat pentru ca:

a) interesele deținătorilor de polițe de asigurare de viață și, respectiv, de polițe de asigurare generală să nu fie în nici un fel prejudiciate și, în special, profitul înregistrat în una dintre cele două activități să nu fie folosit în beneficiul celeilalte activități decât în cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere;

b) marjele de solvabilitate, stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu actele normative ale autorității de supraveghere, pentru fiecare dintre cele două activități să fie calculate în mod independent, fără transfer de active de la o activitate la alta.

(4) În cazul în care prin respectarea alin.3 lit.b) rezultă că mai există active disponibile la una dintre cele două activități evidențiate în mod distinct, aceste active pot fi folosite pentru cealaltă activitate, dar numai cu aprobarea prealabilă a autorității de supraveghere.

(5) Contabilitatea asigurătorilor cu activitate simultană trebuie organizată astfel încât din înregistrări să derive sursele rezultatelor pentru fiecare dintre cele două activități. În acest scop, toate veniturile (în special primele încasate, plățile de la reasigurători și veniturile din investirea activelor) și toate cheltuielile (în special cele de plată a daunelor, sumele suplimentare pentru rezervele tehnice și rezervele matematice, primele de reasigurare, cheltuielile operaționale pentru activitatea respectivă) trebuie să fie reflectate potrivit originii lor.

(6) Cheltuielile comune ale celor două activități se înregistrează separat, pentru fiecare activitate, în conformitate cu o metodă de repartizare aprobată de către autoritatea de supraveghere.

(7) În cazul în care una dintre cele două marje de solvabilitate disponibile este insuficientă, autoritatea de supraveghere va aplica, cu referință la activitatea la care se înregistrează deficiențe, măsuri de redresare.

(8) Asigurătorii care desfășoară activitate simultană sînt obligați:

a) să țină pentru fiecare dintre cele două activități cîte un registru special al activelor, în conformitate cu anexa nr.2;

b) să transmită autorității de supraveghere toate informațiile, documentele și raportările, a căror formă, al căror conținut, ale căror detalii și certificări sînt stabilite pentru fiecare activitate;

c) să depună la autoritatea de supraveghere, în termen de 3 luni de la încheierea anului financiar, separat pentru fiecare dintre cele două activități, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, la care să anexeze rapoartele de audiere, precum și rapoartele financiare stabilite de autoritatea de supraveghere.

Articolul 39. Contabilitatea și controlul intern al asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Asigurătorul (reasigurătorul) ține evidența contabilă în regim electronic și pe suport de hîrtie a operațiunilor efectuate în conformitate cu standardele evidenței contabile obligatorii pentru activitatea de asigurare.

(2) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să stabilească un sistem eficient de control intern și să angajeze un număr adecvat de personal pentru verificarea corespunderii activității sale cu principiile și legislația ce reglementează activitatea de asigurare.

(3) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să calculeze și să verifice trimestrial indicatorii stabiliți prin actele normative ale autorității de supraveghere, emise întru aplicarea prezentei legi.

(4) Asigurătorul (reasigurătorul) va dispune întocmirea de către un actuar calificat a unui raport exhaustiv privind starea financiară de la finele anului. Acest raport va include informația privind rezervele tehnice și matematice, solvabilitatea, concordanța activelor, corespunderea primelor și analiza surplusului sau deficitului lor care se înregistrează pe parcursul anului.

(5) Lista, forma și termenele de prezentare a rapoartelor financiare și altor dări de seamă ale asigurătorului (reasigurătorului) se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(6) Asigurătorii (reasigurătorii) sînt obligați, la solicitarea autorității de supraveghere, să pună la dispoziția acesteia informații și date privind patrimoniul, inclusiv cel deținut în afara teritoriului Republicii Moldova, volumul obligațiilor asumate, garanțiile acordate, tranzacțiile de asigurare și reasigurare încheiate, participarea la capitalul social al altor persoane juridice, alte informații necesare în exercitarea funcțiilor de supraveghere și control ale autorității.

(7) În termen de 4 luni de la încheierea anului financiar, asigurătorul (reasigurătorul) va publica în ediții periodice de largă circulație bilanțul contabil, raportul privind rezultatele financiare și raportul auditorului.

(8) Asigurătorul (reasigurătorul) va ține registru exhaustiv și exact pentru eficiența inspecțiilor efectuate de autoritatea de supraveghere. Această cerință se referă la toate registrele curente și la cele cu termen de pînă la 5 ani financiari precedenți. Registrele cuprind toată documentația ce ține de primele de asigurare, despăgubirile de asigurare și investițiile, inclusiv rapoartele externe și interne.

[Art.39 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 40. Auditul extern

(1) Activitatea asigurătorului (reasigurătorului) se supune unui audit anual extern efectuat de către o societate de audit sau de către un auditor întreprinzător individual, care dețin licență pentru activitatea de audit și/sau certificat de calificare al auditorului în domeniul asigurărilor.

(2) Societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual verifică situațiile financiare anuale ale asigurătorului (reasigurătorului) aplicînd procedurile de control al calității lucrărilor de audit în conformitate cu legislația în vigoare, standardele de audit naționale și internaționale și cu actele normative ale autorității de supraveghere. Societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual prezintă asigurătorului (reasigurătorului) raportul auditorului, care trebuie să corespundă cerințelor legislației în vigoare și actelor normative ale autorității de supraveghere și să conțină recomandări privind riscurile aferente activității asigurătorului (reasigurătorului).

(3) Societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual informează autoritatea de supraveghere în termen de 15 zile lucrătoare din momentul în care, în exercitarea atribuțiilor, a luat cunoștință de orice act sau fapt care:

a) constituie o încălcare din partea asigurătorului (reasigurătorului) a prevederilor legislației în domeniul asigurărilor;

b) este de natură să afecteze situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

c) poate conduce la imposibilitatea exprimării de către auditor a opiniei asupra situațiilor financiare ale asigurătorului (reasigurătorului) sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(4) Din echipa desemnată de auditor cel puțin o persoană trebuie să dețină calitatea de actuar în vederea examinării activității de asigurare conform principiilor fundamentale și generale acceptate ale calculului actuarial.

(5) Informarea autorității de supraveghere în condițiile prevăzute la alin.(3) nu constituie o încălcare a niciunei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage niciun fel de răspundere asupra societății de audit sau auditorului întreprinzător individual.

(6) Autoritatea de supraveghere informează Consiliul de supraveghere a activității de audit despre încălcarea de către societatea de audit sau de auditorul întreprinzător individual a prevederilor alin.(1)–(3). Consiliul de supraveghere a activității de audit este informat în termen de 30 de zile lucrătoare din momentul constatării încălcării.

(7) Autoritatea de supraveghere poate stabili, prin acte normative, efectuarea de activități de audit la asigurători (reasigurători) în alte scopuri decît cel prevăzut la alin.(2) și de standardele aplicabile în cazurile respective.

(8) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să încheie un contract cu societatea de audit, aprobată de autoritatea de supraveghere în condițiile stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

[Art.40 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.40 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.40 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 41. Activitatea actuarului

(1) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să apeleze la serviciile actuarului.

(1¹) Actuarul poate desfășura activitate în calitate de persoană fizică sau de angajat al unei persoane juridice care prestează servicii de actuariat.

(2) Cerințele față de solicitant, lista documentelor anexate la cererea de eliberare a certificatului de calificare și responsabilitățile solicitantului în calitate de actuar certificat sînt stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(2¹) Actuarul este obligat:

a) să calculeze primele de asigurare;

b) să determine valoarea rezervelor tehnice;

c) să controleze activele admise să reprezinte rezervele tehnice;

d) să calculeze beneficiile obținute din fructificarea activelor admise să reprezinte rezervele tehnice pentru asigurările de viață;

e) să calculeze marja minimă și disponibilă de solvabilitate;

f) să efectueze analiza comparativă a celor mai bune estimări cu experiența anterioară;

g) să-și exprime opiniile asupra politicii globale de subscriere;

h) să contribuie la implementarea eficace a sistemului de management al riscurilor;

i) să-și exprime opiniile privind relevanța contractelor de reasigurare;

j) să confirme rapoartele prezentate autorității de supraveghere care conțin calculele prevăzute la lit.a)–e);

k) să elaboreze și să prezinte raportul actuarial anual al asigurătorului (reasigurătorului) în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere;

l) să notifice, în termen de 15 zile lucrătoare, organul de conducere al asigurătorului (reasigurătorului) și autoritatea de supraveghere despre neregulile constatate sau despre unele situații care indică sau conduc la încălcarea prevederilor legislației cu privire la asigurări.

(3) Activitatea de actuar se desfășoară în conformitate cu prezenta lege, cu actele normative ale autorității de supraveghere și pe principiile (standardele) internaționale în domeniu.

(4) Se efectuează calcule actuare:

a) de inițiativă – din inițiativa asigurătorului (reasigurătorului);

b) obligatorii – în cazurile prevăzute de legislația Republicii Moldova.

(5) La efectuarea calculelor actuare, asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să prezinte documentele și informația solicitată de actuar, necesare în elaborarea și pregătirea calculelor actuare obligatorii și a concluziilor.

(6) Actuarul este responsabil de corectitudinea și exactitatea calculelor actuare, estimărilor și concluziilor pe care le-a efectuat și poartă răspundere pentru divulgarea informației confidențiale, în conformitate cu legislația și cu contractul de asigurare obligatorie de răspundere profesională.

(7) Asigurătorul (reasigurătorul) nu poate iniția față de actuar nicio măsură de sancționare pentru exercitarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la alin.(2¹) lit.1).

(8) Registrul actuarilor este ținut de către autoritatea de supraveghere și este accesibil publicului, inclusiv pe pagina web a autorității de supraveghere.

[Art.41 completat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.41 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 41¹. Redresarea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Autoritatea de supraveghere monitorizează și verifică situația financiară a asigurătorului (reasigurătorului) în vederea identificării factorilor care duc la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului).

(2) Factorii care duc la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului) sînt:

a) scăderea ratei de solvabilitate pe parcursul a patru trimestre consecutive sau scăderea marjei de solvabilitate sub nivelul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere;

- b) coeficientul de lichiditate este mai mic decît normativul stabilit;
- c) capitalul propriu al asigurătorului (reasigurătorului) este mai mic decît capitalul social;
- d) încălcarea normelor de prudență stabilite la art.31 alin.(4) și alin.(6);
- e) comisioanele sau orice alte retribuții depășesc limita de cheltuieli de achiziție ale asigurătorului (reasigurătorului) prevăzute în structura primei de asigurare (reasigurare).

(3) Asigurătorul (reasigurătorul) este obligat să informeze autoritatea de supraveghere imediat ce constată existența factorilor care duc la înrăutățirea situației financiare sau existența riscurilor de apariție a acestora în următoarele 90 de zile.

(4) În termen de o lună de la constatarea de către autoritatea de supraveghere sau de către asigurător (reasigurător) a înrăutățirii situației financiare, ultimul prezintă autorității de supraveghere pentru aprobare un plan de redresare financiară stabilit pentru o perioadă de pînă la 9 luni.

(5) Planul de redresare financiară se elaborează astfel încît să fie indicate măsuri eficiente care să ducă la ameliorarea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului) și conține cel puțin următoarele:

a) evaluarea cheltuielilor administrative și de achiziție, în special a cheltuielilor generale curente și a comisioanelor;

b) evaluarea veniturilor și cheltuielilor ce țin de activitatea directă de asigurare, de acceptările și cedările în reasigurare;

c) analiza detaliată a factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

d) motivul care a influențat negativ activitatea asigurătorului (reasigurătorului), prognoza factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

e) acțiunile care vor fi întreprinse pentru înlăturarea factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului), adică măsurile care vor fi efectuate în vederea conformării asigurătorului (reasigurătorului) cu normativele stabilite și care nu vor periclita activitatea asigurătorului (reasigurătorului);

f) indicatorii de progres pentru fiecare acțiune din planul de redresare, termenele de realizare a acestor acțiuni;

g) persoanele responsabile de îndeplinirea acțiunilor pentru fiecare punct din planul de redresare financiară separat;

h) evaluarea resurselor financiare cu care se intenționează să se acopere rezervele tehnice și cerința pentru marjele de solvabilitate;

i) politica generală în domeniul reasigurării.

(6) Autoritatea de supraveghere desemnează o persoană sau mai multe persoane responsabile de monitorizarea implementării de către asigurător (reasigurător) a planului de redresare financiară.

(7) Atribuțiile persoanelor desemnate pentru monitorizarea implementării planului de redresare se stabilesc de către autoritatea de supraveghere și se referă cel puțin la:

a) analiza situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

b) monitorizarea implementării acțiunilor prevăzute în planul de redresare financiară;

c) urmărirea modului în care organele competente ale asigurătorului (reasigurătorului) acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

d) evaluarea impactului acțiunilor întreprinse de către asigurător (reasigurător) în vederea realizării planului de redresare financiară;

e) înaintarea către asigurător (reasigurător) a propunerilor și/sau a recomandărilor privind:

– revizuirea, suspendarea sau abrogarea deciziilor emise de către organele competente ale asigurătorului (reasigurătorului) care duc la înrăutățirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului);

– modificarea și/sau completarea strategiilor, activității operaționale, politicilor de investiții și a managementului riscului;

– orice alte măsuri considerate necesare pentru înlăturarea factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asiguratorului (reasiguratorului);

f) formularea recomandărilor către autoritatea de supraveghere pentru a dispune măsuri și/sau restricții prevăzute de prezenta lege.

(8) Persoanele desemnate în conformitate cu alin.(6) au acces la toate informațiile, documentele, rapoartele și registrele asiguratorului (reasiguratorului), fiind obligate să păstreze secretul comercial privind operațiunile acestuia.

(9) Organele de conducere ale asiguratorului (reasiguratorului) nu împiedică exercitarea atribuțiilor delegate către persoanele desemnate pentru monitorizarea implementării planului de redresare financiară.

[Art.41¹ modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.41¹ introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 42. Procedura de remediere financiară

[Alin.(1) și (2) art.42 abrogate prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

(3) Un asigurator (reasigurator) intră în procedură de remediere, prevăzută de prezenta lege, în cazul în care:

a) se constată, în urma controlului efectuat de către autoritatea de supraveghere, neachitarea indemnizațiilor de asigurare sau a despăgubirilor de asigurare în termenele stabilite prin lege și/sau prin contractele de asigurare încheiate de către asigurator (reasigurator), precum și nerespectarea în orice mod a prevederilor prezentei legi sau a oricăror altor prevederi legale referitoare la activitatea de asigurare (reasigurare), punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de asigurați (reasigurați);

b) se constată că planul de redresare financiară prevăzut la art.41¹ nu s-a soldat cu rezultatele scontate sau asiguratorul (reasiguratorul) a prezentat pe parcursul ultimilor 3 ani cel puțin două planuri de redresare financiară.

(3¹) În cazurile prevăzute la alin.(3), autoritatea de supraveghere poate supune asiguratorul (reasiguratorul) procedurii de remediere, care va fi obligatorie pentru asigurator (reasigurator), în vederea stabilizării situației sale financiare și/sau onorării obligațiilor asumate prin contractele de asigurare.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(3) și (3¹), autoritatea de supraveghere poate dispune, prin decizie motivată, deschiderea procedurii de remediere financiară a asiguratorului (reasiguratorului) prin una dintre următoarele măsuri prudențiale principale:

a) va solicita asiguratorului (reasiguratorului) să prezinte pentru aprobare un plan de remediere financiară care să cuprindă măsuri precise de întreprins și perioada în care vor fi obținute rezultate exacte;

b) va institui administrarea specială a cărei sarcină va fi să gestioneze activitatea asiguratorului (reasiguratorului) și să recomande autorității de supraveghere ce măsuri regulatorii să întreprindă în funcție de circumstanțe.

(4¹) Autoritatea de supraveghere este competentă și abilitată să decidă aplicarea modalităților de remediere financiară și măsurile pe care asiguratorii (reasiguratorii) trebuie să le întreprindă în scopul prevenirii stării lor de insolvabilitate și, dacă e posibil, al evitării declanșării procedurii de insolvabilitate.

(5) Prin decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară, autoritatea de supraveghere poate dispune aplicarea de către asigurator (reasigurator) a uneia sau mai multor măsuri dintre următoarele:

a) limitarea sau reducerea, pentru o anumită perioadă, a volumului de prime subscrise la toate clasele sau la anumite clase de asigurare, astfel încât primele subscrise să nu depășească anumite plafoane stabilite;

b) interzicerea reînnoirii contractelor de asigurare ajunse la scadență sau a unor tipuri de contracte de asigurare stabilite expres prin decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară;

c) interzicerea subscrierii unor noi sau unor anumite contracte de asigurare (reasigurare) și a încasării primelor aferente pe durata stabilită expres prin decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară;

d) efectuarea de către asigurător a transferului portofoliului de asigurare, total sau parțial, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Dacă transferul portofoliului de asigurare a fost dispus, asigurătorul (reasigurătorul) va efectua în regim de urgență operațiunile privind transferul de portofoliu în termen de 60 de zile de la data adoptării măsurii în cauză;

e) prescrierea organelor competente ale asigurătorului (reasigurătorului) de a convoca o adunare generală extraordinară a acționarilor pentru a decide majorarea capitalului social sau, după caz, a fondului de rezervă. Decizia de a majora capitalul social sau fondul de rezervă va limita sau suspenda plata dividendelor sau alte plăți către acționari, va limita transferul de active și achiziționarea de către asigurător (reasigurător) a propriilor acțiuni și, în cazul în care este o acțiune justificată, va duce la lichidarea sau limitarea activității subdiviziunilor care pun în pericol stabilitatea financiară a asigurătorului (reasigurătorului);

f) interzicerea efectuării de către asigurător (reasigurător) a unor anumite investiții și/sau disponerea retragerii din circulație ori înstrăinării acestor investiții;

g) restrângerea rețelei teritoriale a asigurătorului (reasigurătorului) prin desființarea, în condițiile legii, a unor anumite filiale și sucursale, puncte de lucru și/sau a altor sedii secundare ale lui și/sau înlocuirea persoanelor cu funcție de răspundere responsabile de intrarea asigurătorului (reasigurătorului) în procedură de remediere financiară;

h) verificarea, inventarierea și instrumentarea tuturor daunelor declarate, dar nesoluționate, în vederea evaluării daunelor reale și stabilirii obligațiilor de plată față de creditorii de asigurări. Activitatea de verificare, inventariere și instrumentare a dosarelor se va face în regim de urgență, fără a se depăși termenul de 30 de zile de la data emiterii deciziei de deschidere a procedurii de remediere financiară;

i) suspendarea tuturor operațiunilor aferente conturilor bancare, cu excepția cazurilor legate de cheltuielile sale curente de întreținere, de încasarea mijloacelor bănești și de plata indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare pentru contractele de asigurare (reasigurare) încheiate anterior deschiderii procedurii de remediere financiară, care vor fi efectuate cu avizul prealabil al autorității de supraveghere.

(6) Prin decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară, autoritatea de supraveghere poate dispune, după caz:

a) inventarierea și conservarea pe toată perioada procedurii de remediere financiară a tuturor bunurilor și/sau a activelor asigurătorului (reasigurătorului). Răspunderea pentru neaplicarea sau pentru aplicarea necorespunzătoare a acestor măsuri aparține persoanelor cu funcție de răspundere ale asigurătorului (reasigurătorului);

b) numirea uneia sau mai multor persoane pentru a supraveghea modul de întocmire și de îndeplinire a planului de remediere financiară, cu respectarea în acest sens a prevederilor art.41¹ alin.(6)-(9);

c) alte măsuri prudențiale necesare restabilirii situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului) în vederea garantării protecției intereselor legitime ale creditorilor de asigurări.

(7) Autoritatea de supraveghere poate solicita, după caz, instanței competente aplicarea unor măsuri asigurătorii cu privire la activele asigurătorului, potrivit legii.

(8) Decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară, prevăzută la alin.(6), se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, precum și în două ziare de largă circulație, în conformitate cu dispozițiile legale.

(9) În cazul în care se constată că măsurile prevăzute la alin.(4)-(6) nu s-au soldat cu rezultate pozitive, autoritatea de supraveghere poate retrage licența asigurătorului (reasigurătorului) cu lichidarea silită a acestuia și/sau poate, în temeiul [Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012](#),

să solicite instanței de judecată intentarea procesului de insolvență a asiguratorului (reasiguratorului).

[Art.42 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 42¹. Planul de remediere financiară

(1) În termen de 30 de zile de la data adoptării deciziei de deschidere a procedurii de remediere financiară, asiguratorul (reasiguratorul) prezintă autorității de supraveghere spre aprobare planul de remediere financiară.

(2) Planul de remediere financiară se elaborează pentru o perioadă de până la 12 luni, se aprobă de către adunarea generală a acționarilor asiguratorului (reasiguratorului) și conține cel puțin următoarele:

- a) perspectivele planului de remediere financiară;
- b) estimarea cheltuielilor de administrare și de achiziție;
- c) bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de asigurare directă, acceptărilor și cedărilor în reasigurare;
- d) bugetul anual;
- e) o estimare a resurselor financiare cu care se intenționează să se acopere obligațiile asumate, luate în calcul pentru determinarea marjei minime de solvabilitate;
- f) programe de reasigurare și/sau de retrocesiune;
- g) indicatorii de progres pentru fiecare acțiune din planul de remediere financiară, termenele și modalitățile de realizare a acestor acțiuni;
- h) informația privind cererile de despăgubire depuse de către asigurați, persoanele păgubite, beneficiari, inclusiv pretențiile ce rezultă din litigii judiciare.

(3) Asiguratorul (reasiguratorul) anexează la cererea de aprobare a planului de remediere financiară următoarele documente și informații:

- a) decizia de majorare a capitalului social, după caz;
- b) planul de compensare a datoriei, inclusiv a despăgubirilor de asigurare;
- c) acțiunile întreprinse de asigurator (reasigurator) pentru aplicarea măsurilor dispuse de autoritatea de supraveghere prin decizia de deschidere a procedurii de remediere financiară.

(4) În urma analizării planului de remediere financiară, autoritatea de supraveghere emite o decizie prin care, după caz, hotărăște:

- a) aprobarea planului de remediere financiară;
- b) completarea și/sau modificarea, în termen de cel mult 15 zile, a planului de remediere financiară;
- c) respingerea planului de remediere financiară.

(5) Planul de remediere financiară se respinge în cazul în care nu corespunde scopului procedurii de remediere financiară, asiguratorul (reasiguratorul) a intrat în incapacitate de plată și măsurile de remediere prevăzute în plan nu vor duce la îmbunătățirea situației financiare a asiguratorului (reasiguratorului), fiind evidentă necesitatea intentării procedurii de insolvență.

[Art.42¹ introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 42². Administrarea specială

(1) În vederea efectuării unei supravegheri eficiente, inclusiv pentru realizarea unui complex de măsuri administrative, financiare, juridice, organizatorice având drept scop stabilirea condițiilor optime de conservare a valorii activelor, pentru eliminarea deficiențelor la administrarea asiguratorului (reasiguratorului) și a patrimoniului lui, la achitarea indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare, autoritatea de supraveghere poate institui administrarea specială prin:

- a) decizie de deschidere a procedurii de remediere financiară prin administrare specială;
- b) decizie motivată de instituire a administrării speciale în următoarele cazuri:
 - persoanele cu funcție de răspundere sau acționarii asiguratorului (reasiguratorului) împiedică sistematic exercitarea atribuției de supraveghere prin tănuirea conturilor, activelor, registrelor, rapoartelor, documentelor și a informațiilor sau prin refuzul neîntemeiat de prezentare a acestora la solicitarea autorității de supraveghere;

– organele de conducere ale asiguratorului (reasiguratorului) nu sînt capabile să asigure desfășurarea activității acestuia în conformitate cu normele de prudență, în special în legătură cu conflictele ce dezorganizează activitatea asiguratorului (reasiguratorului), cu arestul, suspendarea din funcție a administratorilor în cadrul unei cauze penale sau cu condamnarea acestora pentru infracțiunea comisă;

– asiguratorul (reasiguratorul) nu se conformează prescripțiilor repetate emise de autoritatea de supraveghere privind înlăturarea aceluiași încălcări;

– asiguratorul (reasiguratorul) nu respectă sau nu este capabil să respecte măsurile incluse în planul de remediere financiară.

(2) Administrarea specială se exercită de către un administrator special desemnat de autoritatea de supraveghere. În calitate de administrator special poate fi numit un angajat al autorității de supraveghere, care corespunde cerințelor pentru administratorul unui asigurator (reasigurator), sau o societate de audit ori un auditor întreprinzător individual, care dețin licență pentru activitatea de audit și/sau certificat de calificare al auditorului în domeniul asigurațiilor.

(3) Administratorul special își exercită atribuțiile în corespundere cu prevederile legale și este responsabil doar în fața autorității de supraveghere care este în drept să dea dispoziții obligatorii și recomandări în legătură cu activitatea acestuia.

(4) În cazul în care administratorul special nu respectă prevederile legale, nu exercită sau exercită nesatisfăcător atribuțiile sale, autoritatea de supraveghere va dispune destituirea acestuia și desemnarea unei alte persoane.

(5) Din momentul desemnării sale, administratorul special preia controlul și gestionează activitatea asiguratorului (reasiguratorului), avînd acces nelimitat la activele, încăperile, documentele, rapoartele, registrele și la orice alte informații deținute de asigurator (reasigurator).

(6) Pe perioada administrării speciale, drepturile și obligațiile acționarilor și ale organelor de conducere ale asiguratorului (reasiguratorului) se suspendă, fiind exercitate de către administratorul special. Cu acordul scris al autorității de supraveghere, administratorul special poate delega o parte din atribuțiile sale altor persoane.

(7) Prin derogare de la prevederile alin.(6), adunarea generală a acționarilor asiguratorului (reasiguratorului) poate adopta hotărîri ce se limitează la decizii care nu contravin scopurilor instituirii administrării speciale și nu împiedică exercitarea atribuțiilor și drepturilor administratorului special.

(8) Actele juridice și/sau acțiunile efectuate în numele și în contul asiguratorului (reasiguratorului) sînt nule de drept dacă sînt săvîrșite cu încălcarea prevederilor prezentului articol și nu sînt coordonate cu administratorul special sau aprobate de acesta.

(9) Administratorul special are atribuții depline de a conduce, gestiona și controla asiguratorul (reasiguratorul), inclusiv:

a) analizează, evaluează activitatea și situația financiară a asiguratorului (reasiguratorului);

b) elaborează, organizează și realizează măsurile de remediere financiară a asiguratorului (reasiguratorului);

c) exercită acțiunile de dispunere asupra întregului patrimoniu al asiguratorului (reasiguratorului);

d) exercită măsuri de înlăturare a factorilor care au dus la înrăutățirea situației financiare a asiguratorului (reasiguratorului);

e) prezintă autorității de supraveghere informații, explicații și rapoarte.

(10) În exercitarea atribuțiilor și drepturilor sale, administratorul special acordă importanță prioritară intereselor și drepturilor asiguraților și beneficiarilor asigurării. Administratorul special poartă răspundere pentru acțiunile frauduloase și comise cu rea-credință care au cauzat prejudicii asiguratorului (reasiguratorului).

(11) În termen de 3 luni de la desemnare, administratorul special prezintă autorității de supraveghere un raport cu privire la situația financiară și la perspectivele financiare ale asiguratorului (reasiguratorului).

(12) Raportul administratorului special va conține cel puțin următoarele:

a) măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora;
b) evaluarea perspectivelor de realizare, a costurilor și a beneficiilor aproximative ale posibilităților de remediere a situației financiare, inclusiv de restructurare, reorganizare, vânzare a activelor asigurătorului (reasigurătorului) sau vânzare a asigurătorului (reasigurătorului), ori, după caz, de intentare a procedurii de insolvență, inclusiv o determinare a valorii estimative a activelor ce ar putea fi valorificate în caz de declanșare a procedurii de insolvență a asigurătorului (reasigurătorului);

c) recomandările privind măsurile de înlăturare a circumstanțelor și factorilor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale, care pot include un plan de acțiuni detaliat constând în implementarea oricăror dintre măsurile prevăzute de prezenta lege pentru remedierea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului).

(13) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere poate, în funcție de circumstanțe, să hotărască următoarele:

a) cu privire la oportunitatea și perioada de menținere a administrării speciale;

b) cu privire la aprobarea recomandărilor înaintate, aprobarea planului propus, cu sau fără modificări;

c) cu privire la intentarea procedurii de insolvență sau de lichidare silită a asigurătorului (reasigurătorului), dacă ajunge la concluzia despre imposibilitatea înlăturării circumstanțelor ce au servit drept temei pentru instituirea administrării speciale.

(14) La analiza raportului administratorului special, autoritatea de supraveghere trebuie să urmărească, în mod prioritar, obiectivul de menținere a stabilității financiare a asigurătorului (reasigurătorului) și de protecție a drepturilor și intereselor asiguraților și beneficiarilor asigurării.

(15) Autoritatea de supraveghere are dreptul să stabilească condițiile și limitele cheltuielilor legate de administrarea specială a asigurătorului (reasigurătorului), care se efectuează din contul mijloacelor acestuia. Remunerația muncii administratorului special angajat al autorității de supraveghere și a persoanelor angajate să acorde asistență administratorului special se suportă de către asigurător (reasigurător) și se stabilește de către autoritatea de supraveghere.

[Art.42² modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.42² introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 42³. Încetarea procedurii de remediere financiară

(1) Încetarea procedurii de remediere financiară a asigurătorului (reasigurătorului) se dispune prin decizie motivată, emisă de autoritatea de supraveghere, atunci când, după caz:

a) se constată restabilirea situației financiare a asigurătorului (reasigurătorului), ca urmare a îndeplinirii în mod corespunzător a modalității și a măsurilor de remediere financiară, inclusiv onorarea tuturor obligațiilor scadente în baza contractelor de asigurare (reasigurare);

b) măsurile aplicate în cadrul procedurii de remediere financiară nu au fost îndeplinite în mod corespunzător, în termenele și în condițiile stabilite, sau aplicarea acestora nu a putut conduce, în perioada pentru care au fost luate, la atingerea scopului urmărit și la înlăturarea cauzelor care le-au generat.

(2) Prin decizia de încetare a procedurii de remediere financiară, autoritatea de supraveghere dispune, după caz:

a) revocarea deciziei de deschidere a procedurii de remediere financiară;

b) intentarea procedurii de insolvență a asigurătorului (reasigurătorului);

c) lichidarea silită a asigurătorului (reasigurătorului).

(3) Prin decizia de încetare a procedurii de remediere financiară, autoritatea de supraveghere dispune, dacă este cazul, revocarea administratorului special desemnat în condițiile prezentei legi și încetarea atribuțiilor acestuia.

(4) Decizia de încetare a procedurii de remediere financiară se face publică în modul prevăzut la art.42 alin.(8).

[Art.42³ introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 43. Protecția consumatorului. Examinarea petițiilor asiguraților (beneficiarilor) și / sau ale terțelor persoane

(1) Pentru protecția consumatorului și a serviciilor de asigurare, asigurătorul (reasigurătorul) și intermediarii în asigurări/reasigurări sînt obligați:

a) să-și desfășoare activitățile cu profesionalism, manifestînd atenție și devotament față de asigurați (beneficiari) și/sau terțe persoane;

b) să acționeze onest și să respecte drepturile asiguraților ce derivă din contractele de asigurare (reasigurare);

c) să păstreze confidențialitatea informației asiguratului și a persoanelor asigurate de care au luat cunoștință în procesul asigurării;

d) să ofere asiguraților și potențialilor asigurați informații referitor la produse, la condițiile generale și speciale ale contractelor de asigurare, la beneficiile ce rezultă din contractele de asigurare, la tarifele și primele pe care urmează să le plătească asiguratul;

e) să achite toate indemnizațiile și despăgubirile de asigurare în termenele stabilite prin lege sau contract;

f) să nu ofere informații, să nu expună opinii care ar dezinforma sau ar înșela consumatorul.

(2) Asigurătorul și reprezentantul lui au obligația de a pune la dispoziția asiguratului sau contractantului de asigurare informații în legătură cu contractele de asigurare, atît pînă la încheierea, cît și în derularea lor. Aceste informații vor fi prezentate în scris, în limba de stat și/sau în limba în care a fost încheiat contractul, vor fi redactate într-o formă clară și se vor referi, la:

a) clauzele opționale ale contractului de asigurare;

b) data intrării în vigoare și a încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare;

c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare;

d) elementele de calcul al indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare;

e) modalitatea de plată a indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare;

f) legea care guvernează contractul de asigurare.

(3) Întru aplicarea prevederilor alin.(2), autoritatea de supraveghere va emite acte normative, în condițiile legii, care să includă și alte informații pe care asigurătorul și reprezentantul lui au obligația să le pună la dispoziția asiguratului sau contractantului de asigurare.

(4) Pentru examinarea operativă și eficientă a petițiilor asiguraților (beneficiarilor) și ale terțelor persoane, asigurătorul stabilește un sistem intern de administrare a unor astfel de petiții, care să fie examinate în mod obiectiv și în cadrul temporal definit de asigurător.

(5) În cazul în care rămîne nesatisfăcut de modul în care petiția a fost soluționată de către asigurător, asiguratul (beneficiarul) sau terțul are dreptul să o adreseze autorității de supraveghere.

(6) Autoritatea de supraveghere examinează petiția asiguratului (beneficiarului) și/sau a terțului conform procedurii și în termenele stabilite de legislația în vigoare.

Articolul 44. Obligația de menținere a contractului

Nici o faptă a asigurătorului (reasigurătorului) ori a intermediarului în asigurări și/sau în reasigurări constînd în încălcarea oricăror prevederi ale prezentei legi sau a actelor normative ale autorității de supraveghere, a cuantumului primelor de asigurare, precum și a altor reglementări privind încheierea contractului de asigurare și/sau reasigurare, nu poate fi invocată de asigurător (reasigurător) pentru anularea contractului de asigurare și/sau reasigurare.

Articolul 45. Reorganizarea și lichidarea asigurătorului (reasigurătorului)

(1) Reorganizarea asigurătorului (reasigurătorului) se efectuează cu avizul scris al autorității de supraveghere. Asigurătorul (reasigurătorul) constituit prin reorganizare începe activitatea numai după obținerea licenței în condițiile prezentei legi.

(2) Prin reorganizarea asigurătorului poate fi creată doar societate de asigurare.

(3) Asigurătorul intră în lichidare prin hotărîre a adunării generale a acționarilor sau prin hotărîre judecătorească, precum și în cazul prevăzut la art.27.

(4) În cazul asiguratorului aflat în procedură de lichidare, creanțele creditorilor de asigurări au prioritate absolută față de alte creanțe în ceea ce privește:

a) activele admise să acopere rezervele tehnice, inclusiv matematice, ale acestui asigurator, din care se satisfac în mod primordial creanțele asiguraților, și

b) totalitatea activelor asiguratorului, cu excepția:

1) creanțelor angajaților asiguratorului ce se lichidează privind plata salariului pentru perioada de până la 6 luni precedente adoptării hotărârii de lichidare;

2) creanțelor față de bugetul public național pentru perioada de până la un an precedent adoptării hotărârii de lichidare;

3) creanțelor față de Ministerul Finanțelor pentru împrumuturile acordate sub garanția statului;

4) creanțelor deținute de sistemele de asigurare socială.

[Art.45 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 46. Fondul național de garanție

(1) În vederea protejării intereselor asiguraților, beneficiarilor asigurării și terțelor persoane păgubite, prin contribuția asiguratorilor se constituie Fondul național de garanție, destinat plăților de indemnizații rezultate din contractele de asigurare benevolă (facultativă) și obligatorie, încheiate în condițiile prezentei legi, în cazul constatării insolvenței asiguratorului.

(2) Fondul național de garanție se formează din contribuțiile anuale depuse de asiguratorii proporțional volumului de prime subscrise.

(3) Contribuția la Fondul național de garanție se calculează, se ține la evidență, se varsă și se raportează de către asigurator separat, pentru asigurările generale și, respectiv, pentru asigurările de viață.

(4) În scopul unei fructificări cât mai bune, disponibilitățile Fondului național de garanție se vor plasa în bănci comerciale, licențiate de Banca Națională a Moldovei, în instrumente ale pieței monetare, în valori mobiliare de stat, precum și în alte plasamente sau alocații stabilite de legislația în vigoare.

(5) Constituirea, administrarea și utilizarea Fondului național de garanție se efectuează în conformitate cu Legea privind Fondul național de garanție.

[Art.46 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.46 modificat prin [Legea nr.33 din 06.03.2012](#), în vigoare 25.05.2012]

Capitolul IV

INTERMEDIARII ÎN ASIGURĂRI ȘI/SAU ÎN REASIGURĂRI

Articolul 47. Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări

(1) În condițiile prezentei legi, intermediarii în asigurări sînt agenții de asigurare, agenții bancassurance și brokerii de asigurare, iar intermediarii în reasigurări sînt brokerii de reasigurare.

(2) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări este obligat să pună la dispoziția clienților, anterior încheierii, modificării sau reînnoirii contractului de asigurare sau de reasigurare, cel puțin următoarele informații referitor la:

a) denumirea sa (numele său);

b) sediul său (adresa);

c) licența pe care o deține;

d) contractul încheiat cu asiguratorul, în cazul în care este agent de asigurare sau agent bancassurance;

e) procedura de soluționare a eventualelor litigii dintre el și clienți.

(2¹) Sediul, filiala (reprezentanța), altă subdiviziune a intermediarului în asigurări vor corespunde cerințelor stabilite la art.33 alin.(4).

(3) Primele de asigurare achitate de către asigurat prin intermediarul în asigurări se consideră transferate asiguratorului la momentul plății. Despăgubirile de asigurare sau indemnizațiile de asigurare achitate de asigurator prin intermediarul în asigurări se consideră transferate asiguraților în momentul în care aceștia le încasează efectiv.

(3¹) Intermediarii în asigurări și/sau reasigurări efectuează încasările și plățile făcute în numele sau în contul asiguraților (reasiguraților), reprezentând prime ori despăgubiri și/sau indemnizații de asigurare (reasigurare), prin conturi bancare, altele decât conturile prin care își desfășoară activitatea curentă.

(3²) Disponibilitățile din conturile bancare prevăzute la alin.(3¹) se utilizează în exclusivitate pentru satisfacerea obligațiilor față de asiguratorii pentru sumele încasate cu titlu de prime de asigurare (reasigurare) ori față de asigurați (reasigurați) sau beneficiari pentru sumele încasate cu titlu de despăgubiri și/sau indemnizații de asigurare.

(3³) Orice intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care nu a depus la asigurator/reasigurator sumele încasate cu titlu de prime de asigurare (reasigurare), după 30 de zile lucrătoare de la scadența prevăzută în contractul de mandat, este prezumat a fi în insolabilitate din cauza încetării plăților, iar asiguratorul (reasiguratorul) va solicita instanței de judecată încasarea forțată a sumelor datorate.

(4) În caz de insolabilitate a intermediarului în asigurări, sumele prevăzute la alin.(3) se transferă în conturi bancare separate, utilizate exclusiv pentru satisfacerea creanțelor creditorilor prevăzuți la același alin.(3).

(5) Calitatea de agent de asigurare sau agent bancassurance este incompatibilă cu cea de broker de asigurare și/sau de reasigurare.

(6) Nu se permite activitatea de intermediere pentru încheierea pe teritoriul Republicii Moldova a unui contract de asigurare în numele asiguratorului nerezident al ei.

(7) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări sînt obligați să instituie reguli și proceduri de verificare, să asigure instruirea continuă a personalului propriu, a subagenților și a asistenților în brokeraj, în scopul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului prin intermediul activității de asigurare.

[Art.47 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.01.2013]

[Art.47 completat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 48. Activitatea agentului de asigurare, a agentului bancassurance

(1) Agentul de asigurare este persoană fizică sau persoană juridică înscrisă în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance, ținut de autoritatea de supraveghere, care deține din partea unui asigurator o împuternicire valabilă, în formă scrisă (contract de mandat), pentru a acționa în numele acestuia.

(1¹) Dreptul de desfășurare a activității de intermediere în asigurări și/sau reasigurări de către agenții de asigurare apare din momentul înregistrării acestora de către autoritatea de supraveghere în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance.

(2) Agentul de asigurare persoană fizică trebuie să întrunească următoarele condiții:

a) să dispună de pregătire profesională de specialitate și/sau de competență, de cunoștințe și aptitudini în domeniul acestei activități, confirmate prin certificatul de calificare în asigurări obținut în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere;

b) să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 5 milioane de lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 10 milioane de lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, nefiind admisă franșiza, sau de o garanție echivalentă furnizată de un asigurator în al cărui nume activează sau al cărui împuternicit este;

c) să nu aibă antecedente penale nestinse;

d) să prezinte informația privind activitatea sa în modul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(3) Agentul de asigurare persoană juridică trebuie să întrunească următoarele condiții:

a) să aibă ca obiect de activitate numai intermedierea în asigurări;

a¹) să dispună de un capital social, vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 100000 de lei;

b) să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională în vigoare în valoare de cel puțin 5 milioane de lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 10

milioane de lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, franșiza admisă fiind în limita capitalului propriu al agentului, sau de o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în al cărui nume activează sau al cărui împuternicit este;

c) să nu fi fost declarat anterior insolubil și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare și/sau de insolabilitate la data solicitării autorizației de la asigurător;

d) să cuprindă obligatoriu în denumire sintagma “agent de asigurare”;

e) să aibă asociați și/sau acționari, precum și persoane cu funcție de răspundere, fără antecedente penale nestinse;

f) administratorul să întrunească condițiile de pregătire și de experiență pentru această funcție și să dețină certificatul de calificare în asigurări obținut în conformitate cu actele normative emise de autoritatea de supraveghere;

g) să înființeze și să țină un registru al subagenților, al cărui regim, a cărui formă și al cărui conținut vor fi stabilite prin acte normative ale autorității de supraveghere emise întru aplicarea prezentei legi;

h) să-și desfășoare activitatea prin subagenți care corespund cerințelor de instruire profesională și dețin certificatul de calificare în asigurări obținut în conformitate cu actele normative ale autorității de supraveghere;

i) să prezinte raportările financiare și specializate în modul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(3¹) Agentul bancassurance trebuie să întrunească următoarele condiții:

a) să fie o bancă comercială, o asociație de economii și împrumut, o organizație de microfinanțare sau o persoană juridică care practică activitatea de leasing, care activează în conformitate cu legislația Republicii Moldova;

b) să dispună de un contract de asigurare de răspundere civilă profesională valabil în valoare de cel puțin 5 milioane de lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 10 milioane de lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, franșiza nefiind admisă, sau de o garanție echivalentă furnizată de asigurătorul (asigurătorii) în al cărui (căror) nume activează;

c) să nu fi fost declarat anterior insolubil și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare, insolabilitate sau de lichidare la data solicitării mandatului de la asigurător;

d) să dispună de personal cu pregătire profesională de specialitate și aptitudini în domeniul activității de intermediere în corespundere cu actele normative ale autorității de supraveghere.

(4) Autoritatea de supraveghere ține Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance atât în formă electronică, cât și pe suport de hârtie, cu înregistrarea tuturor modificărilor operate.

[Alin.(5) art.48 abrogat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

(6) Cerințele pe care trebuie să le întrunească agentul de asigurare și agentul bancassurance, condițiile și modul de înregistrare a agenților de asigurare în Registrul agenților de asigurare și agenților bancassurance, obligațiile asigurătorilor privind supravegherea agenților respectivi, alte informații referitoare la aceștia se stabilesc prin actele normative ale autorității de supraveghere.

(7) Un agent de asigurare persoană fizică sau persoană juridică nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurător.

(8) Dacă un asigurat are încheiată o asigurare prin intermediul unui agent de asigurare, agent bancassurance, asigurătorul în al cărui nume acționează agentul de asigurare, agentul bancassurance este responsabil față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului.

[Art.48 modificat prin Legea nr.84 din 19.07.2019, în vigoare 27.07.2019]

[Art.48 modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.48 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.48 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 49. Activitatea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

(1) În calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare poate activa orice persoană juridică organizată sub formă de societate pe acțiuni ori de societate cu răspundere limitată, care dispune de licență de activitate, eliberată în condițiile prezentei legi și ale actelor normative ale autorității de supraveghere.

(2) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să corespundă cerințelor prevăzute la alin.(1);

b) să dispună de un capital social, vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 400000 de lei;

c) să dispună de un contract în vigoare de asigurare de răspundere civilă profesională în valoare de cel puțin 10 milioane de lei pentru fiecare solicitare de daune și în valoare globală de 15 milioane de lei pe an pentru totalitatea solicitărilor de daune, franșiza admisă în contract fiind în limita capitalului propriu al brokerului;

d) să desfășoare doar activitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare;

e) să păstreze și să pună la dispoziția autorității de supraveghere, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să clarifice operațiunile efectuate în activitatea sa;

f) să aibă un personal cu funcție de răspundere care să corespundă criteriilor de pregătire și de experiență stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere, iar administratorul și personalul propriu cu atribuții de intermediere să dețină certificatul de calificare în asigurări obținut în condițiile actelor normative ale autorității de supraveghere;

g) să înființeze și să țină Registrul asistenților în brokeraj, al cărui regim, a cărui formă și al cărui conținut se stabilesc prin actul normativ al autorității de supraveghere, emise întru aplicarea prezentei legi;

h) să prezinte raportările financiare și specializate, altă informație privind activitatea sa, în modul stabilit prin actele normative ale autorității de supraveghere;

i) să nu fi fost declarat anterior insolubil și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de insolabilitate la data solicitării licenței.

(3) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare nu pot desfășura activitate prin agenți de asigurare persoane fizice sau persoane juridice ori subagenți, ci numai prin personal propriu sau prin asistenți de brokeraj.

(3¹) Dacă se consideră prejudiciat de modul de îndeplinire a mandatului de brokeraj, clientul are dreptul să solicite modificarea acestuia prin înțelegere amiabilă, iar în cazul în care nu se ajunge la niciun acord, are dreptul să revoce mandatul. În toate cazurile, clientul trebuie să-și argumenteze solicitarea în scris, printr-un preaviz trimis cu cel puțin:

a) 10 zile calendaristice înainte de data de solicitare a înțelegerii amiabile sau

b) 30 de zile calendaristice înainte de data de revocare a mandatului.

(3²) Asistentul în brokeraj nu are dreptul să desfășoare anumite activități necesare pentru îndeplinirea mandatului de brokeraj în contrapartidă, inclusiv să încheie contracte de asigurare în numele reprezentatului cu sine însuși, nici în nume propriu.

(4) Personalul propriu al brokerului de asigurare și/sau de reasigurare care are drept atribuție principală intermedierea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare și asistenții în brokeraj vor fi înscrși în registrul prevăzut la alin.(2) lit.g).

(5) Brokerul de asigurare și/sau reasigurare ori angajatul său nu poate fi acționar semnificativ sau persoană cu funcție de răspundere a unui asigurător (reasigurător), a unui agent de asigurare sau a unui agent bancassurance. Asigurătorul (reasigurătorul), agentul de asigurare sau agentul bancassurance, precum și angajații lor nu pot fi deținători de valori mobiliare, de cote ale unui broker de asigurare și/sau de reasigurare și nici persoane cu funcție de răspundere ale acestuia.

(5¹) Fondatorii și angajații brokerului de asigurare și/sau de reasigurare nu pot ocupa concomitent funcții în cadrul asigurătorului (reasigurătorului).

(5²) Se interzice participarea asigurătorului (reasigurătorului), precum și a angajaților lui, la constituirea sau la activitatea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare.

[Alin.(5³) art.49 abrogat prin Legea nr.84 din 19.07.2019, în vigoare 27.07.2019]

(6) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, avînd împuterniciri din partea asigurativilor și/sau reasigurativilor, au dreptul să colecteze primele de asigurare și/sau de reasigurare, să plătească în numele lor despăgubiri în moneda prevăzută în contractul de asigurare și/sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, să emită documente de asigurare sau de reasigurare în numele asigurativilor sau al reasigurativilor, după caz.

(6¹) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare este obligat să transfere asigurativilor și/sau reasigurativilor primele de asigurare și/sau de reasigurare colectate de la asigurați în termenul de scadență prevăzut de contractul de asigurare.

(6²) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare care practică activitatea de asistență (assistance) au dreptul de a încheia contracte cu companii nerezidente numai în scopul desfășurării activității de asistență. Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare vor prezenta autorității de supraveghere contractele încheiate cu companiile nerezidente, informația privind filialele (reprezentanțele), alte subdiviziuni deschise în afara teritoriului Republicii Moldova.

(6³) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, în baza contractelor de mandat privind activitatea de asistență (assistance), colectează informația despre survenirea cazului asigurat, creează și monitorizează dosarul de daună, evaluează și stabilesc valoarea daunei, regularizează cazul asigurat, garantează și/sau achită în avans costul serviciilor medicale, tehnice, financiare, juridice și/sau de orice altă natură, în limita prevăzută de condițiile de asigurare.

(6⁴) Contabilitatea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare care practică activitatea de asistență (assistance) trebuie organizată astfel încît din înregistrări să derive sursele rezultatelor pentru fiecare dintre activitățile prestate. În acest scop, toate veniturile și toate cheltuielile trebuie să fie reflectate potrivit originii lor. Cheltuielile comune rezultate din toată activitatea se înregistrează separat, pentru fiecare activitate, în conformitate cu o metodă de repartizare aprobată de către autoritatea de supraveghere.

(6⁵) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare care prestează servicii de asistență (assistance), suplimentar la condițiile prevăzute la alin.(2), trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele:

a) să aibă ca obiect de activitate, pe lângă intermedierea în asigurări, activitatea de asistență (assistance);

b) să dețină un centru de consultanță și asistență/coordonare disponibil în regim non-stop, ai cărui colaboratori să vorbească fluent limbile română, rusă, engleză, alte limbi străine, după caz;

c) să dețină un sistem informațional care să permită înregistrarea și gestionarea dosarelor de daună în regim interactiv;

d) să dețină un sistem de telefonie multicanal care să permită asiguraților de a fi în contact cu centrul de consultanță și asistență/coordonare în regim non-stop;

e) să dețină în statele de personal cel puțin un angajat cu studii medicale;

f) să asigure deservirea directă, de către prestatorii de servicii medicale, juridice, tehnice sau financiare, a minimum 70% din numărul de cazuri de asigurare înregistrate.

(7) În cazul constatării incapacității de plată a asigurativilor (reasigurativilor), brokerul de asigurare și/sau de reasigurare este obligat să informeze imediat autoritatea de supraveghere.

(8) Ținerea evidenței contabile și controlul intern al brokerului de asigurare și/sau de reasigurare se vor efectua în conformitate cu prevederile art.39 alin.(1), (2), (5) și (6).

(9) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare se pot asocia în uniuni profesionale și pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

[Art.49 modificat prin Legea nr.84 din 19.07.2019, în vigoare 27.07.2019]

[Art.49 completat prin Legea nr.16 din 15.02.2019, în vigoare 08.03.2019]

[Art.49 modificat prin Legea nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.49 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.49 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.49 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.49 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 50. Licențierea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

(1) Pentru obținerea licenței de activitate, brokerul de asigurare și/sau de reasigurare va prezenta, suplimentar față de documentele prevăzute în actele normative ale autorității de supraveghere, următoarele documente:

- a) copia deciziei de înregistrare de stat a brokerului de asigurare și/sau reasigurare;
- a¹⁾ copia de pe actul de proprietate sau de pe contractul de locațiune a imobilului în care se va desfășura activitatea licențiată;
- b) contractul de asigurare de răspundere civilă profesională;
- c) certificatul bancar ce confirmă depunerea integrală a capitalului social;
- d) documentele ce confirmă corespunderea persoanelor cu funcție de răspundere cerințelor stabilite prin actele normative ale autorității de supraveghere.

e) copia dispoziției de plată privind achitarea taxei pentru eliberarea/reperfectarea licenței.

(1¹⁾ Documentele pentru obținerea licenței se depun la autoritatea de supraveghere de către conducătorul brokerului de asigurare și/sau reasigurare sau persoana împuternicită de către acesta.

(2) În cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii declarației și a documentelor anexate, autoritatea de supraveghere va decide asupra eliberării licenței.

(2¹⁾ Licența pentru activitatea de intermediere în asigurări în calitate de broker de asigurare și/sau reasigurare se acordă pe un termen nelimitat.

(3) Taxa pentru eliberarea licenței pentru activitatea de intermediere în asigurări în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare este de 3250 lei și se varsă la bugetul autorității de supraveghere.

(4) Taxa de reperfectare a licenței pentru activitatea de intermediere în asigurări în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare, precum și taxa pentru eliberarea copiei sau duplicatului acesteia se varsă la bugetul autorității de supraveghere.

(5) Modul de eliberare/reperfectare a licențelor, de eliberare a copiilor și duplicatelor, de ținere a Registrului brokerilor de asigurare și/sau reasigurare licențiați, precum și modul de efectuare a înscrierilor corespunzătoare pentru brokerul de asigurare și/sau reasigurare sînt similare celor prevăzute de prezenta lege pentru desfășurarea activității asigurătorului (reasigurătorului).

(6) Autoritatea de supraveghere ține Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare licențiați în care se indică informația prevăzută la art.24⁶. Prevederile art.24¹–24⁶ se răsfrîng și asupra activității brokerului de asigurare și/sau reasigurare.

[Art.50 modificat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.50 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.50 modificat prin [Legea nr.158 din 05.07.2012](#), în vigoare 27.07.2012]

[Art.50 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.50 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 50¹. Suspendarea licenței brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

[Art.50¹ abrogat prin [Legea nr.273 din 29.11.2018](#), în vigoare 22.01.2019]

[Art.50¹ modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.50¹ introdus prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Articolul 51. Suspendarea și retragerea licenței brokerului de asigurare și/sau reasigurare

(1) Drept temei pentru suspendarea licenței brokerului de asigurare și/sau reasigurare servesc:

- a) cererea de suspendare benevolă a licenței depusă de către conducătorul brokerului de asigurare și/sau reasigurare la care se anexează decizia organului competent;
- b) neachitarea, în termenele stabilite, a plăților regulatorii către autoritatea de supraveghere;
- c) netransferarea către asigurător, în termenul de scadență prevăzut în contractul de mandat, a primelor de asigurare și/sau de reasigurare colectate în numele acestuia;
- d) neprezentarea rapoartelor specializate pentru două perioade de raportare consecutive, solicitate de autoritatea de supraveghere;

e) nerespectarea limitei maxime a cheltuielilor de achiziție, precum și transferarea primei de asigurare către asigurator în volum incomplet.

(2) Autoritatea de supraveghere adoptă decizia de încetare a suspendării licenței în temeiul cererii depuse de conducătorul brokerului de asigurare și/sau reasigurare și/sau al documentelor justificative ce confirmă înlăturarea circumstanțelor ce au servit drept temei pentru suspendarea licenței.

(3) Termenul de suspendare a licenței nu poate depăși 6 luni.

(4) Drept temei pentru retragerea licenței brokerului de asigurare și/sau reasigurare servesc:

a) cererea conducătorului brokerului de asigurare și/sau reasigurare privind retragerea benevolă a licenței, la care se anexează decizia organului competent;

b) hotărârea instanței de judecată cu privire la anularea înregistrării de stat a brokerului de asigurare și/sau reasigurare;

c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate de către brokerul de asigurare și/sau reasigurare autorității de supraveghere;

d) stabilirea faptului de transmitere a licenței sau a copiei de pe aceasta altei persoane în scopul desfășurării activității brokerului de asigurare și/sau reasigurare;

e) nerespectarea de către brokerul de asigurare și/sau reasigurare a două prescripții privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere;

f) încălcarea de către brokerul de asigurare și/sau de reasigurare a prevederilor art.49 alin.(3) și/sau alin.(5);

g) brokerul de asigurare și/sau reasigurare nu a început să activeze timp de un an de la data eliberării licenței ori nu mai activează mai mult de 12 luni consecutiv;

h) instanța de judecată a emis o hotărâre de intentare a procesului de insolvență sau de încetare a activității brokerului de asigurare și/sau reasigurare.

(5) Mențiunea referitoare la data și numărul deciziei privind suspendarea/retragerea licenței se consemnează în Registrul brokerilor de asigurare și/sau reasigurare licențiați nu mai târziu de prima zi lucrătoare de la data adoptării deciziei.

(6) În cazul suspendării/retragerii licenței, taxa pentru eliberarea/reperfectarea licenței nu se restituie.

(7) Brokerul de asigurare și/sau reasigurare este obligat, în decurs de 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziei de retragere a licenței, să depună la autoritatea de licențiere licența retrasă.

[Art.51 în redacția Legii nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.51 modificat prin [Legea nr.225 din 15.12.2017](#), în vigoare 29.12.2017]

[Art.51 în redacția [Legii nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.51 în redacția [Legii nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 52. Denumirea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

(1) Denumirea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare trebuie să conțină una din sintagmele: “broker de asigurare”, “broker de asigurare – reasigurare” sau “broker de reasigurare”, după caz.

(2) Nu se admite folosirea în denumirea brokerului de asigurare și/sau de reasigurare a însemnelor identice ori asemănătoare însemnelor din denumirile brokerilor înființați anterior dacă denumirea primului poate fi confundată cu aceste denumiri.

[Art.52 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 53. Responsabilitățile brokerului de asigurare și/sau de reasigurare

(1) În cadrul activității sale de intermediere în asigurări și reasigurări, brokerul de asigurare și/sau de reasigurare reprezintă interesele asiguratului (reasiguratului). Anterior încheierii contractului de asigurare (reasigurare), brokerul de asigurare și/sau de reasigurare oferă explicații și recomandări privind condițiile, termenele, limitele sau excepțiile contractului și prima de asigurare sau reasigurare.

(2) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare intermediază încheierea contractului de asigurare (reasigurare) doar cu asiguratorul (reasiguratorul) licențiat în conformitate cu prezenta lege.

(3) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare informează asiguratorul (reasiguratorul) referitor la propunerile asiguratului (reasiguratului) privind contractul de asigurare sau reasigurare.

(4) Brokerul de asigurare și/sau de reasigurare poartă răspundere față de asigurat (reasigurat) pentru pierderile suportate de acesta dacă pierderile au fost cauzate prin neglijență și dezinformare sau prin alte omisiuni proprii față de asigurat (reasigurat).

(5) Autoritatea de supraveghere, în temeiul prezentei legi, va elabora acte normative privind alte responsabilități și obligații ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, sistemul de raportare, protecția consumatorului și confidențialitatea informației.

Articolul 53¹. Excepții în activitatea de intermediere în asigurări

Prevederile art.47–53 nu se aplică persoanelor care oferă servicii de intermediere pentru contracte de asigurare dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) persoana fizică sau juridică nu are ca activitate profesională principală intermedierea în asigurări;

b) persoana fizică sau juridică intermediază doar produse de asigurare care sînt complementare unui bun sau serviciu;

c) produsele de asigurare nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului pe care intermediarul îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale;

d) valoarea primei anuale nu depășește 8000 de lei, iar durata totală a contractului de asigurare, inclusiv cu toate reînnoirile, nu este mai mare de 5 ani.

[Art.53¹ în redacția Legii nr.273 din 29.11.2018, în vigoare 22.01.2019]

[Art.53¹ introdus prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Capitolul V

RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

Articolul 54. Răspunderea și sancțiuni

(1) Sînt considerate încălcări pe piața asigurărilor nerespectarea prevederilor imperative ale prezentei legi, ale [Legii nr.414-XVI din 22 decembrie 2006](#) cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, ale altor acte legislative, ale actelor normative din domeniul asigurărilor, nerespectarea condițiilor de licențiere, a prescripțiilor emise întru conformarea activității, neexecutarea sancțiunilor și măsurilor de redresare și remediere financiară impuse, precum și faptele stabilite expres în [Codul contravențional](#) și în [Codul penal](#).

(2) În caz de constatare a încălcărilor menționate la alin.(1), autoritatea de supraveghere poate aplica asiguratorului (reasiguratorului), intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări sau altor participanți la piața asigurărilor următoarele sancțiuni:

a) avertisment;

b) amendă contravențională aplicată persoanei cu funcție de răspundere a asiguratorului (reasiguratorului) sau a intermediarului în asigurări și/sau reasigurări;

c) amendă de pînă la 1% din capitalul social minim aplicată asiguratorului (reasiguratorului) și de pînă la 20% din capitalul social minim aplicată brokerului de asigurare și/sau de reasigurare;

d) limitarea operațiunilor, prin aplicarea măsurilor prevăzute la art.42 alin.(5) și/sau alin.(6), pentru o anumită perioadă;

e) suspendarea sau retragerea calității de persoană cu funcție de răspundere, aprobată în prealabil de către autoritatea de supraveghere;

f) suspendarea sau retragerea parțială sau totală a licenței. În cazul retragerii parțiale a licenței, asiguratorul (reasiguratorul) nu poate solicita o nouă licență în limitele clasei sau claselor de asigurare pentru care licența a fost retrasă pentru o perioadă de un an din data aplicării sancțiunii.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) pot fi aplicate concomitent cu măsurile de redresare, remediere sau administrare specială, prevăzute de prezenta lege, sau independent de acestea.

(4) Aplicarea sancțiunilor conform alin.(2) nu exclude posibilitatea aplicării sancțiunilor contravenționale și a pedepselor conform [Codului contravențional](#) și, respectiv, [Codului penal](#).

(5) Avertismentul prevăzut la alin.(2) lit.a) include, de regulă, informarea despre încălcările constatate, cerința de lichidare în termenul stabilit a încălcărilor și recomandări privind modul de înlăturare a acestora, precum și atenționarea asupra posibilității de aplicare a unor sancțiuni mai aspre și/sau a altor măsuri de remediere în cazul neînlăturării în termenul stabilit a încălcărilor constatate sau în cazul comiterii repetate a acestora, și se aplică la constatarea pentru prima dată a încălcării care nu afectează drepturile și interesele consumatorilor.

(6) Avertismentul poate fi aplicat concomitent cu alte sancțiuni prevăzute la alin.(2) sau independent de acestea.

(7) Autoritatea de supraveghere va reglementa prin act normativ principiile de aplicare graduală a sancțiunilor menționate la alin.(2), ținând cont de impactul asupra stabilității activității de asigurare în Republica Moldova, de drepturile și interesele consumatorilor, profilul de risc al asigurătorului (reasigurătorului), de categoriile de asigurări practicate, gravitatea încălcării comise, de împrejurările în care a fost săvârșită încălcarea și de scopul urmărit.

(8) Sancțiunile prevăzute la alin.(2) lit.b)-f) se aplică prin decizie a autorității de supraveghere. Amenda aplicată asigurătorului (reasigurătorului) sau brokerului de asigurare și/sau de reasigurare se face venit la bugetul autorității de supraveghere.

[Art.54 în redacția [Legii nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

[Art.54 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

Articolul 55. Supravegherea participanților profesioniști la piața asigurărilor

(1) Supravegherea participanților profesioniști la piața asigurărilor se efectuează prin:

a) control al documentelor;

b) controale și analize din oficiu, controale și inspecții în teren;

c) intervenții în limita împuternicirilor atribuite prin prezenta lege.

(2) În cadrul supravegherii, autoritatea de supraveghere solicită participanților profesioniști la piața asigurărilor orice informație și document pentru îndeplinirea eficientă a sarcinilor încredințate sub acest aspect.

(3) În vederea exercitării funcțiilor de control și asigurării unei supravegheri eficiente, participanții profesioniști la piața asigurărilor, autoritățile publice, organizațiile și întreprinderile sînt obligate să prezinte autorității de supraveghere orice informație sau document solicitat pentru executarea prezentei legi.

(4) Controalele și analizele din oficiu, controalele și inspecțiile în teren se efectuează de către autoritatea de supraveghere în conformitate cu procedura stabilită prin actele sale normative.

(5) Participanții profesioniști la piața asigurărilor sînt obligați să asigure cooperarea și colaborarea cu autoritatea de supraveghere la atingerea obiectivelor supravegherii. Participanții profesioniști la piața asigurărilor trebuie să facă posibilă chestionarea oricărui angajat, să asigure accesul la toate documentele și la alte surse de informație necesare supravegherii. Orice persoană care obstrucționează efectuarea supravegherii în cadrul exercitării atribuțiilor autorității de supraveghere, care instigă la, provoacă sau facilitează obstrucționarea efectuării supravegherii încalcă prin aceste acțiuni prezenta lege și urmează a fi sancționată în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

(6) Persoana care efectuează controlul activității asigurătorului (reasigurătorului), brokerului de asigurare și/sau de reasigurare poartă răspundere, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru divulgarea informațiilor, obținute pe parcursul controlului, ce constituie secret al asigurării sau secret comercial.

(7) Autoritățile publice care exercită controlul asigurătorilor (reasigurătorilor) și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în limitele împuternicirilor prevăzute de actele legislative, vor comunica autorității de supraveghere încălcările legislației în domeniul asigurărilor.

(8) Autoritatea de supraveghere, personalul ei poartă răspundere disciplinară, administrativă, civilă și penală pentru deciziile și acțiunile lor care au periclitat neîntemeiat activitatea asiguraților sau le-au cauzat prejudicii.

[Art.55 modificat prin [Legea nr.4 din 25.02.2016](#), în vigoare 01.04.2016]

Capitolul VI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 56.

(1) În problemele ce țin de reglementarea activității de asigurare și reasigurare, se aplică prevederile prezentei legi.

(2) Asupra situațiilor nereglementate de prezenta lege se aplică normele legislației civile în vigoare.

Articolul 57.

(1) Asigurații care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dispun de licențe pentru desfășurarea activității în domeniul asigurărilor sînt autorizați să-și continue activitatea în următoarele 12 luni, termen în care se vor conforma prevederilor prezentei legi, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(4)-(7).

(2) Licențele de activitate în domeniul asigurărilor, obținute în condițiile legislației în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi, cu un termen de valabilitate care depășește termenul stabilit la alin.(1) își păstrează valabilitatea pînă la expirarea termenului pentru care au fost eliberate.

(3) Asigurații care la data intrării în vigoare a prezentei legi au asumat obligații contractuale pe tipurile de asigurare incluse în categoria “asigurați de viață” și pe tipurile de asigurare incluse în categoria “asigurați generale” își vor desfășura activitatea respectînd prevederile art.38 alin.(2)–(8).

(4) Asigurații care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licențe pentru practicarea activității de asigurare:

a) se vor conforma prevederilor art.8 și art.20 alin.(1) și art.31 alin.(6) în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) trebuie să dispună de un capital social nu mai mic de:

4 milioane de lei – peste un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

6 milioane de lei – peste 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

9 milioane de lei – peste 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

12 milioane de lei – peste 4 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi;

15 milioane de lei – peste 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Asigurații care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență pentru practicarea asigurărilor de viață și intenționează să-și continue activitatea în categoria “asigurare de viață” vor majora capitalul social conform alin.(4) lit.b), ținînd cont de coeficientul prevăzut la art.22 alin.(1) lit.b).

[Alin.(6) art.57 abrogat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

(7) Prevederile art.49, 50 și 51 se aplică după expirarea a 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, termen în care societățile comerciale a căror activitate, la această dată, constă în prestarea serviciilor de consultanță și brokeraj în domeniul asigurărilor se vor conforma articolelor nominalizate.

(8) Emisiunea acțiunilor asiguraților (reasiguraților), ca urmare a executării prevederilor art.20 alin.(1), este scutită de taxă de înregistrare.

(9) Pînă la expirarea termenului indicat la alin.(4) lit.a), prevederile prezentei legi se aplică tuturor asiguraților, indiferent de forma lor juridică de organizare.

(10) În cazul nerespectării prevederilor alin.(4) și (5), autoritatea de supraveghere poate iniția procedura de retragere a licenței, urmînd a fi aplicată procedura stabilită la art.27.

(11) Asigurătorii care, în urma aplicării prevederilor prezentei legi, încetează total sau parțial să-și desfășoare activitatea și nu au procedat la efectuarea transferului de portofoliu în condițiile prevăzute la art.35 rămân a fi responsabili de obligațiile asumate, fără dreptul de a-și asuma alte obligații și fără dreptul de a-și schimba genul de activitate, interdicția fiind valabilă pînă la expirarea termenului ultimului contract de asigurare din portofoliul deținut.

[Art.57 modificat prin [Legea nr.94 din 26.04.2012](#), în vigoare 20.07.2012]

[Art.57 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

Articolul 58.

(1) Se abrogă capitolele I, II, III, V și VI din [Legea nr.1508-XII din 15 iunie 1993](#) cu privire la asigurări.

(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi:

- va prezenta Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind Fondul național de garantare;

- va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege;

- va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(3) Autoritatea de supraveghere va adopta, în termen de 6 luni, actele normative prevăzute în prezenta lege.

[Art.58 modificat prin [Legea nr.302-XVI din 25.12.2008](#), în vigoare 13.02.2009]

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Chișinău, 21 decembrie 2006.

Nr.407-XVI.

Anexa nr.1

Clasele de asigurări

A. Asigurările de viață

Tipurile de asigurări care au o bază contractuală:

a) asigurările de viață, care includ: asigurarea la termen de supraviețuire, asigurarea de deces, asigurarea la termen de supraviețuire și de deces (mixtă de viață), asigurarea de viață cu rambursarea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere;

b) anuitățile;

c) asigurările de viață suplimentare: asigurările de deces din accident, asigurările de vătămări corporale, asigurările de incapacitate permanentă de muncă din boală, asigurările de incapacitate permanentă de muncă din accident, asigurările de incapacitate temporară de muncă din boală, asigurările de incapacitate temporară de muncă din accident, asigurările de spitalizare, asigurările de cheltuieli medicale, asigurările de boli grave, asigurările de șomaj, cînd acestea sînt subscrise suplimentar unui contract de asigurare de viață;

d) asigurările permanente de sănătate.

Clasele de asigurări de viață

(inclusiv transmiterea și primirea în reasigurare):

1. Asigurările de viață, anuitățile și asigurările de viață suplimentare prevăzute în prezentul compartiment la lit.a)-d), cu excepția celor prevăzute la pct.2 și 3.

2. Asigurările de căsătorie, asigurările de naștere.

3. Asigurările de viață și anuitățile care sînt legate de fondurile de investiții, prevăzute în prezentul compartiment la lit.a) și b).

B. Asigurările generale

Clasele de asigurări generale:

- 1. Asigurările de accidente (inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale), pentru care se acordă:**
 - despăgubiri financiare;
 - despăgubiri în natură;
 - despăgubiri mixte (financiare și în natură);
 - despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului.
- 2. Asigurările de sănătate, pentru care se acordă:**
 - despăgubiri financiare;
 - despăgubiri în natură;
 - despăgubiri mixte (financiare și în natură).
- 3. Asigurările de vehicule terestre (altele decât cele feroviare), care acoperă:**
 - daunele survenite la vehiculele terestre cu motor;
 - daunele survenite la vehiculele terestre altele decât cele cu motor.
- 4. Asigurările de vehicule de cale ferată, care acoperă:**
 - daunele survenite la vehiculele de cale ferată care se deplasează sau transportă mărfuri ori persoane.
- 5. Asigurările de nave aeriene, care acoperă:**
 - daunele survenite la navele aeriene.
- 6. Asigurările de nave maritime, lacustre și fluviale, care acoperă:**
 - daune survenite la navele fluviale;
 - daune survenite la navele lacustre;
 - daune survenite la navele maritime.
- 7. Asigurările de bunuri în tranzit, care acoperă:**
 - daunele suferite de mărfuri, bagaje și de alte bunuri transportate.
- 8. Asigurările de incendiu și de alte calamități naturale, care acoperă:**
 - daunele suferite de proprietăți și de bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7) cauzate de:
 - incendiu;
 - explozie;
 - furtună;
 - alte fenomene naturale, în afara de furtună;
 - energie nucleară;
 - alunecări de teren.
- 9. Alte asigurări de bunuri, care acoperă:**
 - daunele suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), în cazul în care aceste daune sînt cauzate de furt, grindină sau îngheț altele decât cele prevăzute la pct.8.
- 10. Asigurările de răspundere civilă auto, care acoperă:**
 - daunele ce rezultă din folosirea autovehiculelor (inclusiv răspunderea transportatorului).
- 11. Asigurările de răspundere civilă avia, care acoperă:**
 - daunele care rezultă din folosirea navelor aeriene (inclusiv răspunderea transportatorului).
- 12. Asigurările de răspundere civilă maritimă, lacustră și fluvială, care acoperă:**
 - daunele care rezultă din folosirea navelor maritime, lacustre și fluviale (inclusiv răspunderea transportatorului).
- 13. Asigurările de răspundere civilă generală, care acoperă:**
 - daunele din prejudiciul produs terților altele decât cele menționate la pct.10, 11 și 12.
- 14. Asigurările de credite, care acoperă următoarele riscuri:**
 - insolvabilitatea;
 - creditul de export;
 - vînzarea în rate;
 - creditul ipotecar;
 - creditul agricol.

15. Asigurările de garanții pentru:

- garanțiile directe;
- garanțiile indirecte.

16. Asigurările de pierderi financiare, care acoperă:

- riscurile de șomaj;
- insuficiența veniturilor;
- pierderile datorate condițiilor meteorologice nefavorabile;
- nerealizarea beneficiilor;
- riscurile aferente cheltuielilor curente;
- cheltuielile comerciale neprevăzute;
- deprecierea valorii de piață;
- pierderile de rentă sau alte venituri similare;
- pierderile comerciale indirecte, altele decât cele menționate anterior;
- pierderile financiare necomerciale;
- alte pierderi financiare, conform clauzelor contractului de asigurare.

17. Asigurările de protecție juridică, ce acoperă:

- cheltuielile aferente procedurii judiciare și alte cheltuieli cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat într-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva lui.

18. Asigurările de asistență ale persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă.

Notă: Riscurile cuprinse într-o clasă nu pot fi incluse într-o altă clasă, cu excepția riscurilor auxiliare.

C. Riscurile auxiliare

Asigurătorul autorizat să subscrie un risc principal dintr-o clasă poate să subscrie riscuri cuprinse într-o altă clasă, fără ca licența să prevadă aceste riscuri, dacă ele:

- sînt legate de riscul principal;
- privesc obiectul care se află sub incidența riscului principal;
- sînt garantate prin contractul care reglementează riscul principal.

Riscurile cuprinse în compartimentul B în clasele nr.14 “Asigurările de credite”, nr.15 “Asigurările de garanții” și nr.17 “Asigurările de protecție juridică” nu pot fi considerate riscuri auxiliare pentru alte clase.

Riscurile cuprinse în compartimentul B în clasa nr.17 “Asigurările de protecție juridică” pot fi considerate riscuri auxiliare clasei nr.18 “Asigurările de asistență” în cazul în care sînt legate de riscul principal și în care riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu ori de la locul de reședință permanentă.

Asigurările de protecție juridică pot fi considerate riscuri auxiliare cu respectarea prevederilor primului alineat al prezentului compartiment dacă litigiile sau riscurile care decurg din acestea sînt aferente utilizării navelor maritime.

Anexa nr.2

Registrul special

1. În perioada desfășurării activității sale, fiecare asigurător trebuie să țină, la sediul său central, un registru special al activelor admise să acopere rezervele tehnice calculate și menținute în conformitate cu reglementările prezentei legi și cu cele ale actelor normative emise întru aplicarea ei.

2. În situația în care desfășoară o activitate de asigurare generală sau o activitate de asigurare de viață, asigurătorul este obligat să țină la sediul său central un registru special pentru categoria respectivă de activitate.

3. Valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, trebuie să fie, în orice moment, cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice.

4. Situația în care un activ înscris în registru este grevat cu sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț cu consecința indisponibilizării unei părți din valoarea acestui activ pentru acoperirea angajamentelor se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu se include în valoarea totală menționată la pct.3.

5. Situația în care un activ admis să acopere rezervele tehnice este grevat cu sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț fără a îndeplini condițiile prevăzute la pct.4, ori în care un astfel de activ este grevat cu sarcini în favoarea unui creditor îndreptățit să ceară compensarea creanței sale cu creanța asigurătorului, în caz de insolabilitate a acestuia, se înscrie în registru, iar activelor în cauză li se aplică prevederile legale în vigoare.

6. În momentul deschiderii procedurii de reorganizare judiciară și de insolabilitate, nu trebuie să se modifice componența activelor înscrise în registru conform pct.1-5 și nu se poate opera vreo schimbare în registru, cu excepția corectării erorilor materiale, decât cu avizul autorității de supraveghere și cu aprobarea instanței de judecată.

7. Sub rezerva pct.6, lichidatorul trebuie să suplimenteze la valoarea activelor respective toate veniturile obținute din fructificarea lor, precum și valoarea primelor încasate în activitate din momentul deschiderii procedurii de reorganizare judiciară și de insolabilitate până la cel al plății daunelor aferente activității de asigurare sau, după caz, cel al transferului de portofoliu de asigurare.

8. Dacă produsul comercializării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorul este obligat să furnizeze o justificare privind acest lucru autorității de supraveghere, precum și instanței de judecată.